

Docenten kennistechnologie hebben meteen in de smiezen wanneer een student er met de pet naar gooit en dat heeft een gunstig effect op het rendement, vindt de visitatiecommissie Kunstmatige Intelligentie, die vorige week Maastricht aandeed. Een voorbeeld voor andere onderwijsinstellingen, zei de commissievoorzitter, maar ook voor opleidingen binnen de UM, meende rector Mols. Zie deze pagina Illustratie: Toussaint Essers

3 Talencentrum verliest zelfstandigheid en wordt onderdeel UB

7 Onderzoek: verlegen kinderen hebben grotere kans op sociale angststoornis

8-9 Deel vijf van de topdogs: prof. Yigal Pinto winnaar bij geneeskunde

16 Lynn verliest haar zelfredzaamheid in New York

Onderwijsvisitatie positief over UM-opleiding

Uitstekende studentbegeleiding kennistechnologie

De Maastrichtse bachelor kennistechnologie is positief beoordeeld door de landelijke accreditatiecommissie Kunstmatige Intelligentie (NVAO), die vorige week op bezoek was en een korte toelichting gaf.

staf strenge studieregels hanteert. Zo mogen studenten niet aan de master beginnen als ze nog bachelorvakken open hebben staan en is het aantal herkansingen beperkt. Dit alles voorkomt dat studenten zaken op de lange baan schuiven.

Een enkel onderdeel van het onderwijs laat te wensen over. De onderscheidende signatuur van *project-centered learning* werkt goed, meent Wagenaar, maar de projecten sluiten in latere jaren niet altijd nauw aan bij vakken. Hoe dan ook: op vijf van de zes hoofdpunten -

hierop valt slechts een voldoende of onvoldoende te behalen - scoort kennistechnologie een voldoende. De commissie wil nog gesprekken voeren over de doelstelling van de opleiding. Die wijken af van wat landelijk gebruikelijk is.

■ Maurice Timmermans

Voor aanvang van de toelichting (vorige week donderdag) door de voorzitter van de accreditatiecommissie prof. Willem Wagenaar, heeft de staf van de opleiding kennistechnologie zich verzameld in een zaaltje aan de Tongersestraat 6, maar een zenuwachtige spanning valt niet van de gezichten af te lezen. Enkele maanden geleden hadden ze immers nagenoeg dezelfde commissieleden over de vloer die toen al positief oordeelden over de masterprogramma's kunstmatige intelligentie en operations research.

En net als de vorige keer roemde de visitatiecommissie de studiebegeleiding en bestempelde die als 'excellent' (wat zoveel wil zeggen als tot voorbeeld strekkend voor het binnen- en buitenland). Wagenaar: "De begeleiding gebeurt wekelijks en is geïntegreerd in het curriculum. Studenten kunnen er niet aan ontsnappen." Docenten hebben daardoor meteen in de smiezen of een student er met de pet naar gooit en dat heeft een gunstig effect op het rendement, aldus Wagenaar. Eenderde van de studenten valt af maar dat gebeurt in het begin van de opleiding. Wie doorgaat, rondt de bachelor in drie jaar af en dat is landelijk gezien opmerkelijk snel.

Dat komt ook, meent de commissie, doordat de

Spambestrijding: "Dweilen met kraan open"

Sinds april beschikt ICTS over een splinternieuwe spamfilter die iedere dag slimmer wordt. Toch blijft de strijd tegen ongewenste e-mail "dweilen met de kraan open", zegt de directeur van ICTS, Jo Weijers. Al kunnen medewerkers en studenten met een beetje hulp die strijd iets minder ongelijk maken.

De Universiteit Maastricht ontvangt iedere dag tussen de 200 en 300 duizend mails. De helft is bestemd voor onbestaande adressen, van de overige 150 duizend is 60 procent spam. De drie servers (voorheen één) die sinds dit voorjaar actief zijn, zorgen ervoor dat het mailverkeer - in en uit - zonder noemenswaardig oponthoud verloopt. De nieuwe spamfilter probeert alle viagra-aanbiedingen en andere ongewenste reclame op te sporen. Proberen, want veel medewerkers en studenten krijgen nog dagelijks een hoop ongewenste berichten in hun mailbox.

"Spammers zijn heel vindingrijk, zij zoeken altijd de gaten in onze filters, want hun financiële belangen zijn groot. Wij lopen steeds achter de feiten aan, al geven wij onze spamfilter iedere

twee dagen een *update*", vertelt Jo Weijers. "Op dit moment ontvangen mensen veel ongewenste mails uit Duitsland. Dat gat hebben we nog niet gedicht. Het zou helpen als medewerkers en studenten deze niet als S*P*A*M* aangemerkte mailtjes doorsturen naar hun lokale ondersteuner. ICTS verwerkt deze informatie dan weer in de filter." Voor mails die foutief als spam geïnterpreteerd worden geldt hetzelfde. Verder raadt hij iedereen aan om een zogenaamde *rule* (zie website ICTS, medewerkers, handleiding) in te stellen waardoor de als spam aangemerkte mails direct in een aparte map verdwijnen.

Op dit moment zoekt ICTS naar structurele maatregelen, zoals spambestrijding in samenwerking met andere universiteiten of het zogenaamde *greylisting*. "Als je een mailtje krijgt van een nieuwe afzender, houden de servers de mail even vast en ontvangt de verzender de mededeling dat zijn bericht nog niet is aangekomen. Is het serieus, dan zal hij het nog een keer proberen te zenden, spammers doen dit niet, dat zit niet in hun programma." Ook denkt ICTS erover om alle als spam gedetecteerde mails niet meer automatisch door te sturen. Alleen medewerkers en

studenten die melden dat ze deze berichten toch willen zien, blijven ze ontvangen. Dat gebruikers van gmail of microsoft in tegenstelling tot de nimaasgebruikers bijna nooit ongewenste mailtjes ontvangen, kan Weijers makkelijk verklaren: "Zij hebben hun filters gevoeliger afgesteld. De UM is veel opener, wij bepalen de gevoeligheid steeds opnieuw in overleg met faculteiten en servicecentra. Stel je het scherper af dan kun je bijvoorbeeld mailtjes met een bevestiging van een vliegreisboeking missen."

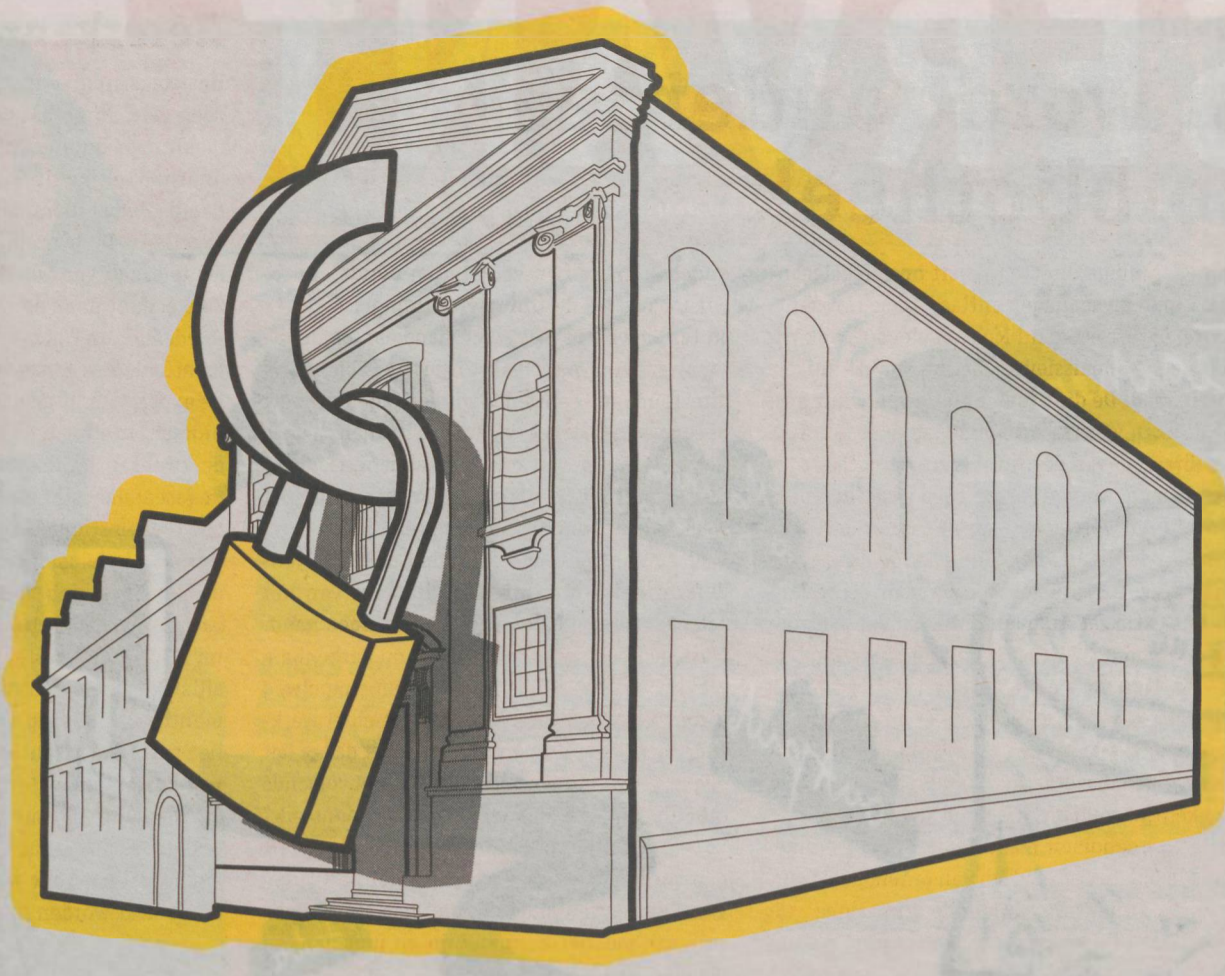
■ Riki Janssen

Only in English

5 Maastricht students leave for Aiesec summer training abroad
6 UCM photo exhibition

Altied deneve

UM-card

Maandag 7 mei kreeg iedereen het volgende bericht in de mailbox: "Medewerkers van de universiteit kunnen hun nieuwe UM-card vanaf 8 mei persoonlijk afhalen bij de recepties." Dat komt wel, dacht menigeen, waarna de mededeling in de vergetelheid raakte. Zelfs de boodschap op het briefje op de toegangsdeur – "this reader will be rebuild to the new smartcardsystem at 22th and 23th of may" – is tot sommigen niet doorgedrongen. Maar dan komt er een dag dat het fout gaat. De oude UM-card werkt niet meer. De vertrouwde gleuf is verdwenen, in plaats daarvan hangt er een ingenieus apparaatje met lezer. De pechvogel moet zijn hoop vestigen op een collega die van de fiets stapt en de kaart wel heeft afgehaald.

Een nieuw systeem zorgt altijd voor veel vragen, geeft een medewerker van de projectgroep toe. Daarom is er een speciale 'hoe-wanneer-wie-hulpwebsite' www.summum.mumc.nl/smartcard en een telefonisch servicepunt in het leven geroepen. Of er veel klachten of reacties zijn binnengekomen, weet hij niet te vertellen.

Overigens kunnen medewerkers, die vinden dat hun tien jaar oude pasfoto aan vervanging toe is, dat pas na de zomer laten veranderen.

Fietsenleed

Onveilige kruispunten, slechte fietspaden, oncomfortabele loszittende kinderkopjes, een gebrek aan veilige fietsstallingen. De Maastrichtse Fietserbond klaagt al jaren over het fietsenleed in deze stad. Het probleem van de parkeer gelegenheid is hardnekkig, vooral op de Markt die een flinke metamorfose heeft ondergaan. "Na het verdwijnen van de geparkeerde auto's van de Markt zou dat toch geen enkel probleem mogen zijn? Er zijn talloze mogelijkheden voor het plaatsen van rekken," staat op de site van de bond. "Het lijkt er echter op dat de gemeenteraad de belangen van de eigen Maastrichtenaren erg weinig gewicht geeft ten opzichte van de wensen van bezoekers van buiten, althans als het om de binnenstad gaat."

Over te weinig rekken gesproken, de Universiteit Maastricht kan er ook wat van. Het studentenservicecentrum aan de Bonnefantenstraat en de rechtenfaculteit hebben een chronisch tekort. Studenten en medewerkers klagen steen en been. "Maar 24 rekken voor tachtig medewerkers",

zegt er een over de stallingen aan de achterzijde van het oude Bonnefantenklooster. Misschien kunnen gemeente en universiteit samen een deal sluiten met een fietsenrekken-leverancier.

Talentest

Het is kiezen tussen twee kwaden: aan een onderwijsgroep deelnemen waar beroerd Engels wordt gesproken óf een verplichte talentest à 180 euro afleggen. Studenten die de bachelor cultuurwetenschappen hebben gevolgd en bijvoorbeeld voor de Engelstalige master European Studies kiezen, kunnen alleen worden toegelaten als hun Engels van een redelijk niveau is. Dan gaat het om luisteren, spreken, lezen én schrijven. En aan die plicht hangt een prijskaartje. Deelname aan de talentest IELTS kost 180 euro. Daarnaast moet een weekend-ov-bezitter die de toets op donderdag gaat afleggen in Utrecht of Amsterdam – de enige testcentra in Nederland – ook nog een treinkaartje kopen.

Dat Maastricht een testlocatie ontbeert, is bezwaarlijk, vindt een student die IELTS achter de rug heeft. "De toets begint om negen uur 's ochtends, dus je bent, naast de kosten, ook nog eens verplicht om in alle vroegte de trein nemen."

Petitie verhogen basisbeurs

Het verschil tussen een basisbeurs voor thuis- en uitwonende studenten is zo'n 170 euro, terwijl de gemiddelde student 325 euro aan woonlasten kwijt is. De LSVb wil daarom dat minister Plasterk de beurs voor studenten op kamers verhoogt. Een aanpassing van het bedrag aan de reële situatie is volgens de bond noodzakelijk om de studiefinanciering weer geloofwaardig te maken. Voorzitter Irene van den Broek: "Voor dit bedrag kunnen studenten nog niet eens een bezemkast huren. Wij hopen dat de minister dit ook inziet." Onder de petitie die de LSVb onlangs aan Plasterk aanbood stonden 1600 handtekeningen. Niet alleen van studenten, maar ook van belangenbehartigers als de Woonbond en huurdersverenigingen, raadsleden van verschillende politieke partijen, de Stichting Studentenhuisvesting (SSH), Rabo Vastgoed, politieke jongerenorganisaties ROOD, JS, CDJA en Dwars en talloze studentenverenigingen en -organisaties en individuele studenten.

■ Bijdragen van Wendy Degens, HOP

■ Illustratie Simone Golob

Colofon

Redactieadres

Bonnefantenstraat 2
(volg routebordjes in het Visitors' Centre)
Postbus 616
6200 MD Maastricht
T 043 - 38 83 174
F 043 -38 82 799
E observant@obs.unimaas.nl
W www.observant.unimaas.nl

Stichtingsbestuur

Etienne Pakbier, Marloes Rikhof, Cor Spreeuwenberg

Redactieraad

Rico Camp, Erik Driessen, Ellen Krijnen, Christoph Rausch, Eline Verwey

Redactie

Riki Janssen (hoofdredacteur) T 38 83 280
Wammes Bos T 38 83 128
Wendy Degens T 38 83 125
Irene Smeets T 38 83 471
Maurice Timmermans T 38 82 536

Beheerder

Marlies In de Braekt

Redactie-assistent

Marion Janssens

Aan dit nummer werkten verder mee:

Lynn Berger, Liz Brower, Jan-Willem van Hees, Lisa Mödl, Hans Philipsen, Eva de Valk, Loes Witschge

Fotografie

Philip Driessen, Loraine Bodewes

Opmaak

Simone Golob

Basisontwerp

Studio Dumber, Rotterdam

Vertalingen

o.a. door B. Wall & P. Nekeman

Druk

Em. de Jong b.v., Baarle Nassau

Mededelingen

Voor het inleveren van mededelingen zie aanhef op mededelingenpagina

Advertenties

Bureau Van Vliet, Postbus 20, 2040 AA Zandvoort. Tel. 023-5714745, fax 023-5717680, d.klein@bureauvanvliet.com
Internet: www.bureauvanvliet.com
(Voor Paarltsjes zie info bij Paarltsjes)

Abonnementen

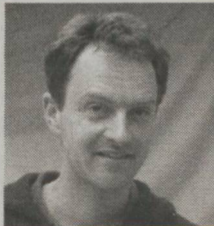
Leden van de universitaire gemeenschap ontvangen het blad gratis. Afgestudeerden en andere belangstellenden kunnen zich abonneren voor € 37,00 per jaar. Losse nummers € 1,00

HOP

Observant is aangesloten bij het Hoger Onderwijs Persbureau

© Stichting Observant

Niets uit deze uitgave mag zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de hoofdredacteur geheel of gedeeltelijk worden overgenomen

Schokkend

Soms overkomen je dingen die je niet voor mogelijk houdt. "Gebeurtenissen die de wereld schokten", zoals het Lecturama boek heette, dat ik als kind besteld had onder de naam Gerrit Rapje. Dat vonden mijn ouders weer een schokkende gebeurtenis, toen ze de rekeningen en aanmaningen ontvingen. Elf september was er één. Ik ben ongetwijfeld één van de weinigen die op deze dag niets hebben meegekregen van de gebeurtenissen in de VS. We waren met vrienden op vakantie in Toscane, de laatste keer voordat we aan de schoolvakanties vastzaten. Een mooie boerderij tussen de vijgenbomen. Volmaakte rust, op het gezoom van vliegen na en de geluiden van spelende kinderen en achteraf, op die dag veel overvliegende straaljagers. Op 12 september fietste ik naar het dichtstbijzijnde gehucht waar een bakker was. Mijn oog viel op de Gazzetta dello Sport, de roze sportkrant. De voorpagina was geheel gevuld met een foto van een instortend flatge-

bouw. Wat had dit met sport te maken? Was er soms een nieuwe film uit? Maar wat deed die dan op de voorpagina van de sportkrant? Bij het lezen van de volgende pagina's werd het duidelijk. 'Paradise lost'. Bij de moord op Pim Fortuyn waren we in Portugal. Eén en ander bevestigde ons idee dat hier alles instort als wij op vakantie gaan. We konden uit de berichtgeving opmaken dat er een dader gepakt was. Als het maar geen allochtoon is, dachten we, dan slaat de vlam echt in de pan. Toen kwamen er berichten over de Hollandse dader. Daarna de moord op Theo van Gogh. Nu kwam het wel dichtbij. Het was vlakbij een plek waar ik in Amsterdam gewoond had. Met een Amsterdamse collega die ook naar het verre zuiden is verhuisd, besprak ik deze nieuwe schokkende gebeurtenis. Was Amsterdam veranderd? Was de wereld veranderd? Je had die groepen van jonge allochtone etterbakjes en enkele probleemwijken, maar in het dagelijkse leven merkte je eigenlijk weinig van de problemen. En al helemaal niet in Limburg. En toch..., daarna kreeg je de branden in moskeeën in Noord-Limburg. En de opkomst van Wilders met zijn dubieuze clan.

Rare jongens, die Noord-Limburgers, xenofob terwijl er nauwelijks buitenlanders wonen. Dat je in Amsterdam-West het idee ontwikkelt dat er veel buitenlanders wonen is misschien nog te begrijpen, maar in Noord-Limburg? Nederland vol? Noord-Limburg in ieder geval niet! Ik rijd tegenwoordig vaak door dit desolate landschap. Gelukkig is het bij ons in Zuid-Limburg anders, dacht ik. Tot gisteren. Toen stormde er een meisje met een hoofddoek mijn kamer binnen. Ik kende haar niet en ze was overstuurd. De kamerdeur moest dicht, op slot liefst. Ze was bedreigd door een gek, die kennelijk vaker meisjes met hoofddoekjes bedreigt. "Jou krijg ik nog wel", had hij haar toegevoegd, terwijl hij met zijn hand een glas fijn kneep. Ze was de trap op gevluht en hij was haar achterna gerend. Gelukkig is deze student (!) door de beveiliging gepakt en overgedragen aan de politie. De wereld komt naar ons toe, ook in Zuid-Limburg. Houd je deur open!

■ Reinout Wiers, hoofddocent psychologie

De column wordt op persoonlijke titel geschreven

Behoud eigen pand discussiepunt

Talencentrum wordt onderdeel universiteitsbibliotheek

Het Talencentrum verliest zijn zelfstandigheid en wordt onderdeel van de universiteitsbibliotheek. De directeursfunctie verdwijnt. Verder komt er een kostendekkend tarief voor de faculteiten en een kleine verhoging van het cursusgeld voor mensen van buiten. De subsidie van het college van bestuur valt namelijk grotendeels weg.

De jaarlijkse subsidie aan het Talencentrum vermindert de komende jaren drastisch, om in 2010 uit te komen op ongeveer een halve ton per jaar (op een begroting van meer dan 2 miljoen) in plaats van de huidige vijf ton. Om deze bezuiniging op te vangen schreef vertrekkend directeur Charles van Leeuwen een nota met een aantal bezuinigingsscenario's. Op basis hiervan heeft het college van bestuur een aantal besluiten genomen.

Eerst het goede nieuws: de gereduceerde tarieven voor studenten en medewerkers zullen niet stijgen, want het college wil meertaligheid stimuleren. Dan de bezuinigingen. "Het vertrek

van de huidige directeur geeft ons de gelegenheid om een managementlaag te schrappen", vertelde rector Gerard Mols afgelopen week tijdens een commissievergadering van de universiteitsraad. De directeursfunctie verdwijnt dus. Zijn taken worden overgenomen door de nieuwe directeur van de universiteitsbibliotheek (er wordt nu geworven) en de twee sectiehoofden. Bovendien verwacht men dat de onderbrenging bij de UB, die het goed doet op de externe markt, de toeloop van derden voor een talencursus extra zal stimuleren. Het cursusgeld voor deze groep gaat licht stijgen. Verder gaan ook de tarieven voor de faculteiten – nu betalen zij jaarlijks 6,5 ton – geleidelijk omhoog tot een kostendekkend niveau, "maar dat mag niet leiden tot een omzetzaling", aldus Mols. "Dus daar zoeken we compensatie voor."

Alle voorgenomen maatregelen samen, onder andere ook het afschaffen van onrendabele cursussen, zullen niet afdoende zijn. Mols: "Er blijft een bijdrage van het college van bestuur nodig."

Ook de huisvesting van het Talencentrum ligt

onder vuur. Er zijn voorstellen om de onderwijslocatie op de Universiteitssingel 40 af te stoten, maar ook het eigen pand aan de Bouillonstraat 8 is punt van discussie. Scheidend directeur Van Leeuwen vindt een eigen gebouw of een vaste plek heel belangrijk. Volgens hem is het onderhuren van zoveel lokalen bij faculteiten – het gaat om 250 tot 300 contacturen per week – een "onhanteerbaar scenario".

"Een eigen pand is ideaal", vindt ook Hay Manders, vanaf 1 juni interim-directeur van het Talencentrum. "Dan heb je alles in eigen hand. Maar nog belangrijker is dat wij op herkenbare plekken zitten. Studenten moeten simpelweg weten waar ze moeten zijn. En het moet werkbaar, reisbaar zijn voor docenten. Niet dat ze het ene uur in de binnenstad lesgeven, het volgende op Randwijk en dan weer in de binnenstad." En wat het onderhuren betreft: "Charles heeft een serieus punt. Als wij afhankelijk worden van ruimtes van anderen, dan moeten wij een serieuze partner kunnen zijn en niet moeten bedelen."

■ Riki Janssen

SP: promotiestudent kan beter schoonmaker worden

Minister Plasterk zou moeten verhinderen dat universiteiten hun promovendi degraderen tot studenten, vindt de Socialistische Partij. Enkele universiteiten, waaronder de Maastrichtse, willen hun promovendi geen salaris meer geven, maar een studiebeurs. De onderzoekers bouwen dan geen pensioen op en vallen niet onder de gewone CAO. "Met dit stelsel wordt het voor promovendi aantrekkelijker om schoonmaker te worden", zegt SP-Kamerlid Jasper van Dijk. "Dat draagt natuurlijk niet bij aan een optimaal onderzoeksklimaat."

Beurspromovendi zijn een stuk goedkoper dan gewone werknemers, waardoor de universiteiten meer promovendi zouden kunnen aanstellen. Daarom proberen de instellingen het bursalenstelsel opnieuw in te voeren. Tot nu toe floot de rechtbank hen telkens terug. Voormalig onderwijsminister Van der Hoeven, die nu EZ bestuurt, was ook tegen. Hoe minister Plasterk erover denkt, is nog niet duidelijk. Al meldden vertegenwoordigers van het Promovendi Netwerk Nederland onlangs dat de minister in gesprek met hen had laten weten tegen

het bursalenstelsel te zijn. Deze week overlegt hij met de Tweede Kamer over het onderzoeksbeleid.

Universiteitenvereniging VSNU wijst erop dat de promotiefase in het buitenland meestal als een opleiding wordt beschouwd. "Wij zijn van mening dat het mogelijk moet zijn om studenten te laten promoveren", zegt een woordvoerder. "Maar universiteiten kunnen hun promovendi natuurlijk ook als werknemers blijven beschouwen, zoals de Radboud Universiteit wil."

■ HOP, Bas Belleman

Hererkenning Carim

Het Maastrichtse instituut Carim, dat onderzoek verricht op het gebied van hart- en vaatziekten, is onlangs tijdens een visitatie door onafhankelijke deskundigen gunstig beoordeeld. Het eindoordeel luidde: 'zeer goed tot excellent'. De mening van de commissie geldt als leidraad voor de hererkenning als onderzoeksschool door de Koninklijke Nederlandse Akademie van Wetenschappen (KNAW). Die verleent iedere zes jaar opnieuw haar keurmerk. De experts uit binnen- en buitenland legden de productiviteit van de staf onder de loep, naast de kwaliteit en relevantie van het onderzoek, de researchmaster en de promotietrajecten, en het toekomstig beleid van het instituut.

De commissieleden toonden zich positief over de samenwerking met het Hart Vaat Centrum van het Academisch Ziekenhuis Maastricht, die nu in de steigers staat. Dat geldt ook voor de alliantie met het Klinikum in Aken (een gezamenlijke opleiding van promovendi) en met het zuster-instituut van de Erasmus Universiteit Rotterdam.

Carim, met 250 medewerkers het grootste onderzoeksinstituut van de Universiteit Maastricht, zal naar alle waarschijnlijkheid voor de derde keer worden herkend door de KNAW.

■ MT

Eindvisitatie European Studies

De bachelor European Studies en de master European Public Affairs doen het goed in vergelijking met andere opleidingen binnen de sociale wetenschappen elders in het land. Dat blijkt uit het eindrapport dat de visitatiecommissie sociale wetenschappen onlangs uitbracht.

Iedere opleiding werd door de commissie op 21 onderdelen beoordeeld, onder andere op studielast, instroom, personeel en onderwijsrendement. De bachelor ES eindigt in de bachelor-ranglijst op een tweede plaats (alleen sociologie in Nijmegen scoort beter), maar deelt die plaats wel met vier andere opleidingen (één uit Groningen, één uit Amsterdam en twee uit Tilburg).

De master EPA komt als één na beste master uit de bus. EPA kreeg op het onderdeel onderwijsrendement de beoordeling 'excellent', op vijf andere onderdelen (onder andere voor studielast) ontving EPA de beoordeling 'goed', en voor de overige vijftien onderdelen gaf de commissie een 'voldoende'. Alleen de master sociologie in Nijmegen scoort beter: één 'excellent', zes keer 'goed' en veertien voldoende.

■ IS

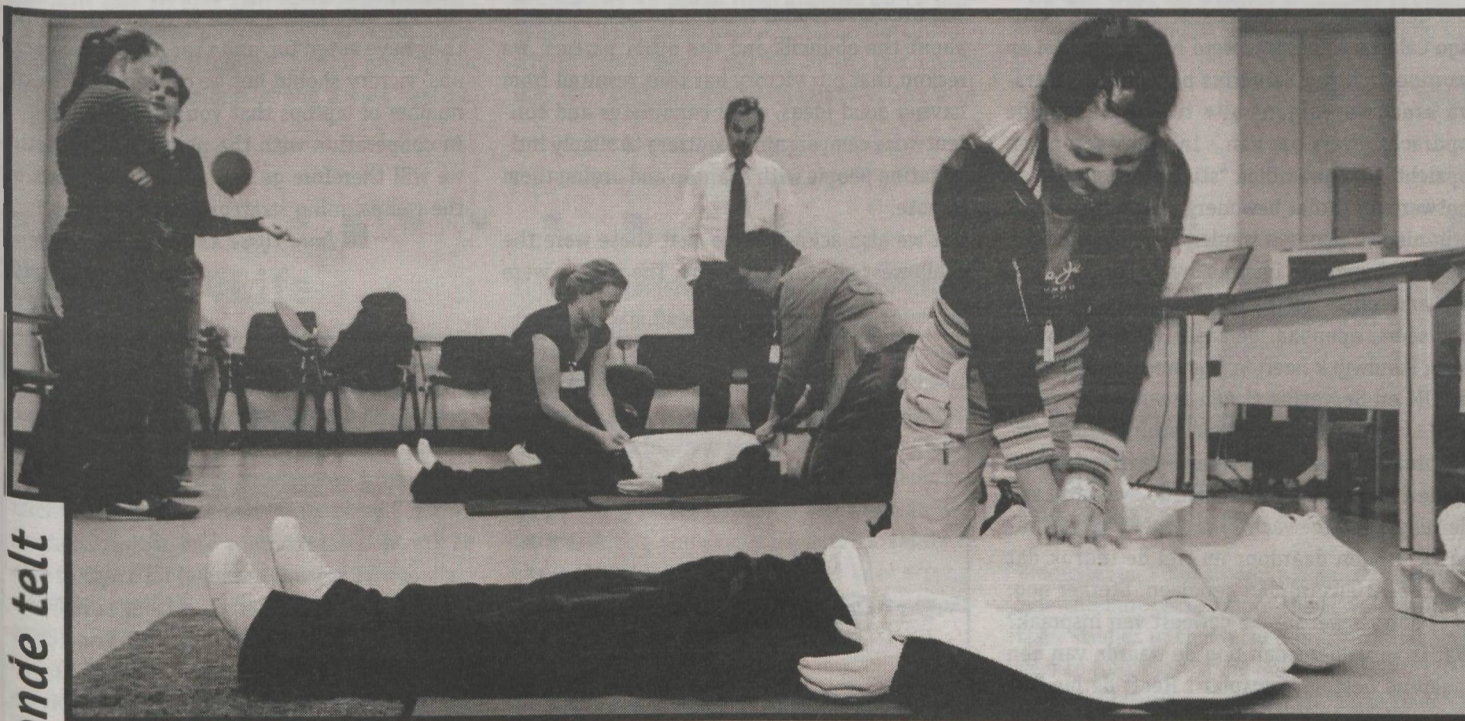
PvdA tegen hoog collegegeld Surinamers

De PvdA wil dat minister Plasterk van OCW voorkomt dat Surinaamse studenten vanaf september een hoog collegegeld gaan betalen.

Op dit moment betalen de achthonderd Surinamers die hier studeren nog het standaardtarief van ongeveer 1500 euro. Maar straks betalen ze net zoveel als andere studenten van buiten de Europese Unie. Dat kan oplopen tot bedragen van duizenden euro's per jaar.

PvdA-kamerleden Marianne Besselink en John Leerdam vinden dat er voor Surinaamse studenten een uitzondering moet gelden. "Er is een contract tussen Nederland en Suriname over studenten", zegt Besselink desgevraagd. "Nederlanders kunnen zonder problemen in Suriname op stage en Surinamers kunnen tegen normale tarieven in Nederland studeren. Dat contract is volgens mij niet opgezegd, en dus vragen we minister Plasterk om het na te leven."

■ HOP

Elke seconde telt

"Hallo meneer, gaat alles goed met u? Doe uw ogen eens open." Geen reactie. "Een, twee, drie, vier...", telt eerstejaars geneeskunde Sanne Scheepers, terwijl ze haar wang dicht bij de mond van de bewusteloze man houdt. Na tien tellen concludeert ze dat hij niet ademt en belt een ambulance. "Ik begin nu met reanimeren", sluit ze het gesprek af. Ze plaatst haar handen op zijn borstkas en begint te 'pompen'. Dertig keer, daarna twee keer beademen en dan weer door met de zogenaamde borstcompressies. "Daar word je moe van hé?", zegt Petra Schuffelen, instructeur van de reanimatietraining, als de student de reanimatie na een paar minuten stopt. Ze

knikt, rode wangen en nahijgend van de inspanning. De bewusteloze man voor haar op de grond is in dit geval een pop. "Realiseer je dat je doorgaat als er echt iemand voor je ligt, vooral als het iemand is die je kent." Afgelopen dinsdagavond volgden twaalf eerstejaars geneeskunde een cursus in reanimeren op de faculteit in Randwijk. Tijdens de geneeskundeopleiding komt het reanimeren slechts mondjesmaat aan bod, vandaar deze training van drie uur. Deelnemers ontvangen na afloop een certificaat. De cursus is hard nodig, want "ik maak het dagelijks mee dat mensen thuis, op het werk of op straat moeten worden gereanimeerd", legt cardioloog en professor Ton Gorgels uit. De studenten leren wanneer en hoe ze iemand

in de stabiele zijligging moeten leggen, wanneer en hoe ze iemand moeten reanimeren: beademen, 'pompen' en hoe ze tegelijkertijd een defibrillator (een apparaat dat schokken toedient om het hartritme weer op gang te brengen) moeten gebruiken. Het blijkt nog niet zo makkelijk: "Niet zo snel, niet te hard duwen, niet te diep blazen", klinkt het meer dan eens. Derdejaars geneeskunde Michele de Munter is een van de instructeurs bij de werkgroep: "We hopen via deze training andere studenten op te leiden tot instructeur. Zodat zij op hun beurt weer studenten kunnen trainen. Op die manier proberen we een schakel te vormen van mensen die elkaar kunnen opleiden. Het reanimeren verdient namelijk meer aandacht in deze opleiding." (IS, foto Philip Driessen)

Groot NSK handbal: "Niet zeuren, doorgaan"

Vorig jaar verloren ze in de finale van de handbaldames uit Groningen en konden ze deelname aan de Europese studentenkampioenschappen vergeten. Komend weekend tijdens het Groot Nederlands Studentenkampioenschap in Amsterdam zal het Maastrichtse dameshandbalteam alles op alles zetten om met de eer en de EK-tickets te gaan strijken. Of ze kans maken? "We hebben een betere groep dan vorig jaar en we hebben goed getraind", concluderen derdejaars geneeskunde Jolien Kleijns en derdejaars gezondheidswetenschappen Leonieke van Boekel tijdens een van de laatste trainingen voor het toernooi. Maar de underdogpositie van 2006 zijn ze wel kwijt, klinkt er meteen achteraan. En hoe goed zullen de andere universiteiten zijn? Dat is ieder jaar een verrassing, weet coach en oud-eredivisie-speler Louk Geurten. Net als Maastricht met vijf speelsters die uitkomen voor de op landelijk niveau spelende clubs van Meerssen en Beek, zullen ook de concurrenten proberen om de beste handbalsters - liefst eredivisieniveau - te strikken.

Het niveau op het GNSK is hoog, misschien geen eredivisieniveau, maar veel minder zal het niet zijn, meent Geurten. Toch acht hij een plaats bij de eerste drie voor zowel de dames als de heren haalbaar. "Bij de heren kunnen we putten uit een rijke bron, we hebben spelers van eredivisieploegen als V&L en BFC (Beek) en een paar Duitse studenten die uitkomen in de Oberliga. Maar niet alle goede handballers gaan mee. Een paar van hen hebben volgende week tentamens."

Maastrichtse heren spelen laatste oefenwedstrijd Foto: Philip Driessen

De Maastrichtse mannen mochten vorig jaar naar het EK in het Franse Besançon om daar de eer van Nederland hoog te houden. Een tiende plaats werd het. "Portugal, Spanje, Frankrijk, dat zijn hele sterke handballanden. Er had wat meer ingezet, maar niet alle jongens wilden mee. Het EK valt laat in het seizoen, na de

competitie."

"Met zijn tweeën een bal pakken en ingooien", klinkt het door sporthal Randwijck. Wat er zo leuk is aan handbal? "Het fysieke", zegt Kleijns, die ook bestuurslid is van de Maastrichtse studentenhandbalvereniging Manos en komend weekend voor de derde keer meedoet aan het

GNSK. Ruw of gemeen zou ze handbal nooit noemen. En wat is het speciale van het Maastrichtse handbal? "Het is fysieker, wat harder dan bijvoorbeeld het Brabantse", vinden Kleijns en Van Boekel, allebei afkomstig uit Brabant, eensgezind. "Het is meer niet zeuren, doorgaan."

■ Riki Janssen

BRIEVEN

Brieven mogen maximaal 300 woorden bevatten. De redactie behoudt zich het recht voor om brieven in te korten of niet te plaatsen. Brieven zonder vermelding van naam en telefoonnummer worden niet geplaatst.

Campusproject 1

André Postema beweert dat bij het campusproject geen sprake is van een democratisch tekort. Dit roept de vraag op welke opvatting van democratie hij erop nahoudt. Is er dan geen democratisch tekort wanneer burgers tijdens de inspraakronde onvoldoende geïnformeerd worden? Is er voldoende transparantie over de kosten en baten die het campusproject voor de UM met zich meebrengt? Was de huidige VROM-minister Jacqueline Cramer als voormalig lid van de raad van toezicht van de UM (voldoende) op de hoogte gebracht van de schadelijke gevolgen van het campusproject voor het milieu? In de wijze waarop Postema zich in *Observant* uitlaat over een opiniestuk van mij in dagblad *De Limburger* argumenteert hij *ad hominem*. Zo beweert hij: "Gabriëls presenteert zich daar als UM-docent maar is vergeten erbij te zeggen dat hij ook buurtbewoner en dus belanghebbende is. Dat vind ik niet onbelangrijk." Afgezien van het feit dat hij niet de waarheid vertelt - ik woon niet in Randwijck -, speelt hij niet de bal maar de man. In plaats van serieus in te gaan op mijn argumenten, maakt hij met suggestief taalgebruik ("Dat vind ik niet onbelangrijk.") van mij een verdacht opponent ("...buurtbewoner en dus belanghebbende"). En al zou ik in Randwijck wonen en er belang bij hebben dat het groene hart van mijn wijk behouden blijft en de verkeersoverlast niet nog meer toeneemt, dan zegt dat nog niets over de kwaliteit van mijn argumenten. Zo zijn de argumenten van Postema niet a priori beter of slechter omdat hij als verantwoordelijk lid van het college van bestuur belanghebbende is. Op deze manier draagt Postema niet bij aan een redelijke discussie. Tegen deze achtergrond

daag ik hem uit om publiekelijk met mij over het campusproject te discussiëren. Zo kan naast de boude machtspolitiek ruimte worden gecreëerd voor de kracht van het betere argument.

■ René Gabriëls,

docent cultuur- en maatschappijwetenschappen

sen van de raad van toezicht en de universiteitsraad.

■ Gilbert Moerkerk,

voorzitter Buurtplatform Randwijck

Campusproject 2

Een architect weet dat ieder land zijn eigen bouwvoorschriften kent en dat bestemmingsplannen ruimtelijke beperkingen opleggen. Dat geldt ook voor de Spaanse architect Santiago Calatrava. In 2001 werd hij door de UM en woningstichting Servatius benaderd. Calatrava kreeg vervolgens alle ruimte van beide opdrachtgevers om een - in architectonisch opzicht - hoogwaardige "studentencampus" te ontwerpen; totdat bewoners in Randwijck met zijn nieuwe plannen werden geconfronteerd. Op 9 mei werd de inspraakevaluatie Campus, een ambtelijke notitie die het college van B&W adviseert, openbaar gemaakt. Het buurtplatform Randwijck heeft vorige week ontdekt dat de UM en Servatius al één maand daarvoor - op 11 april - bij de notaris zaten om een erfpachtakte te laten passeren. Waarom hebben beide PPS-partners niet eerst de evaluatie van de inspraak afgewacht? Bewoners van Randwijck krijgen daardoor nu wel de indruk dat zij niet serieus worden genomen. Sterker nog: is er dan nu wel sprake geweest van inspraak? Wat is vervolgens dan nog de waarde van een vigerend bestemmingsplan? Heeft de huidige universiteitsraad geen mening over het materiaalgebruik? Welke bijdrage wil de UM überhaupt leveren aan duurzamer bouwen? 27 duizend vierkante meter groen koper? Was de raad van toezicht van de UM daar wel of niet in december al door het college van bestuur van op de hoogte gebracht? Het buurtplatform Randwijck vindt dat alle partijen die als toekomstig aandeelhouder geld gaan investeren in het huidige campusplan: de UM, de Gemeente Maastricht en Servatius, gezamenlijk hun maatschappelijke verantwoordelijkheid dienen te nemen, als ondernemer én als bestuurder. Wat ons betreft blijven we gezamenlijk zoeken naar een juiste balans tussen mens, milieu en economie. De academische gemeenschap is aanzet om dat ook op de agenda's te laten plaat-

not encouraged to look for differences and to meet each other in debate. Moreover, unorthodox methods were used to receive votes. This has to be changed. We will therefore for instance propose restrictions on the accessibility of the voting program for the evening hours, to prevent promoting at parties and student associations, where getting a vote is not concerned with a discussion on content. Still, the responsibility for having elections that mean something, lies at the participating parties themselves. All parties should realise that a high turnout only makes sense if voters know what they have voted for, and that having an elections' victory should not be concerned with the number of laptops that you have available. In cooperation with the participating parties we will therefore go and make agreements on the campaigning strategies for next year.

■ Imre Tjisse Klaseen & Sven Baijens,
board NovUM

Elections UM

In response to NSEM's Tom Vroemen in *Observant* 33, we would like to state that indeed the elections were not entirely aimed at content. We as NovUM however have - as always - supported our ideas with thoroughly discussed arguments and have informed students about the councils and the other parties. We reckon that our victory has thus resulted from having good ideas, good candidates and content-wise campaigning, contrary to simply intimidating people with a laptop and urging them to vote.

But we also acknowledge that these were the shallowest elections in years. The parties were

OBSERVANT

ENGLISH

Maastricht students leave for Aiesec summer training abroad Two-months' submersion in another culture

For most students, summer holidays start in a month's time. Some may spend it lying on a beach, while others may have holiday jobs. Five Maastricht students are leaving for a two-months' training abroad at the beginning of July. The project was organised by international student organisation Aiesec.

The exact departure date is still uncertain, but in a few weeks' time second-year student of European Studies Kirsten Kievid is flying to Mexico. She is one of the five Maastricht students who have been selected by Aiesec (an organisation that mediates in international traineeships) for its Ambassadors Programme. At the beginning of 2007, she and 44 other UM students entered their names for this nationwide project (a total of 380 Dutch students took part in the preliminary round, after which twenty students from all the universities were selected).

The Ambassadors Programme focuses on first-year and second-year students. Its aim is to provide international experience, by living in another culture and doing voluntary work for the summer. Kirsten is going to Mexico for eight weeks, to help build houses within the framework of the 'Habitat for Life' project. Exactly what she will have to do, she will hear when she gets there, but "I immediately liked it when I heard that I had been selected for this project, I have never done anything like this before". She will also receive two more assignments: to visit businesses in order to find traineeship places for Dutch students, and to give training courses to members of the Aiesec section

The office of Aiesec Photo: Philip Driessen

in Mexico. At the moment she is being trained in Maastricht and Utrecht to give presentations on the Netherlands, its culture and "how Aiesec in the Netherlands works". In Mexico, Kirsten will also help the local section (alongside her work for the volunteer project), to learn how Aiesec is run there. "Fortunately, I speak quite a bit of Spanish, because I have taken a seven-months' Spanish course in Madrid and Malaga."

Kirsten will not be going alone; every student is joined by a student from another Dutch university. "I am going with a girl from the University of Groningen. I met her at the last meeting. We hit it off well immediately. She also

wanted to go to South America."

European Law School student Guido van Heugten and a Political Science student from Nijmegen are going to Malaysia this summer. "A strange idea actually, to go on a two-months' trip with someone you did not know until recently, but Aiesec selected the teams well. We are both fond of sports, work in the catering business, have already travelled abroad and are very interested in Asia. I have been there twice already." Guido will get the same tasks: "We will work on various volunteer projects, such as teaching at schools, and helping out in orphanages."

■ Irene Smeets

Dear Sina

During the last few weeks I would have appreciated getting out of my shoes and slipping into someone else's. It's not about being Justin Timberlake or Robbie Williams; rather, it's my dream to be one of my fellow students at the Faculty of Economics and Business Administration, perhaps better known as the new 'Gucci' flag store in town. A fancy lobby in which to chill, twelve flat-screens pimping up the cool but arty interior and a spacious, Four-Seasons-like faculty reception. Just the enchanting sounds of 'Café del Mar' chill-out-lounge-music are missing to make the FdEWB entrance-hall the hippest café in downtown Maastricht. Still, despite the nice atmosphere, there is something out of step here in my opinion. This year the Dutch government reduced university budgets and UM supposedly moans dreadfully about these financial cuts. Nevertheless, this burden doesn't seem to be borne by every faculty to the same extent. European Studies students, including me – well, we really wonder. While our faculty apparently can only afford to have overhead projectors in three classrooms, I would not be too surprised if there is even one in the FdEWB's storage in the basement. And that's not all: two exams plus resits on the same day because our faculty cannot afford to rent out a place twice per block, and the closure of the faculty at six o'clock due to insufficient liquidity. I ask myself how that can possibly be. Fancy lounges and glamour on the one hand and bitter poverty and dumpiness on the other. Aren't all students supposed to be equal beneficiaries of the academic learning environment provided by Jo Ritzen and his fellows for the money they pay? I do not think that ES students pay less than others do. So what's the justification for those policies? In any event, we need some – otherwise even more highly talented ES students will leave Maastricht for their masters and fewer will come, since no one appreciates studying at a second-class university. Neither do I: so it's goodbye to Maastricht, and good day to the rest of the world.

Best, Marc

Students4Life

Students4Life is the name of a company set up by two Maastricht University alumni. Their first dance party will be on Friday evening, 1 June, at discotheque Versuz in Hasselt, Belgium, approximately thirty kilometres from Maastricht. The main act will be DJ Ferry Corsten. Students from in and around Maastricht will be able to dance for two good causes: Dance4Life – mobilizing youths in the fight against HIV and AIDS – and KidsRights. The latter helps children in vulnerable positions. There is a free shuttle service between Maastricht central station and Versuz. Entrance tickets cost 15 euros. For more information, see www.students4life.nl

Top dogs at Medicine

Two researchers from the cardiovascular research institute CARIM have been nominated as best researchers by their colleagues from Medicine. One of them is professor Yigal Pinto (41), a cardiologist, who was mentioned most often as excellent researcher, or top dog. In the category 'upcoming talent', Esther Lutgens was pushed forward. In this survey, the recently merged Faculties of Health Sciences and Medicine – now the Faculty of Health, Medicine and Life Sciences – were still treated separately. In a few weeks' time, it will be time for FHML's top dog.

Yigal Pinto prefers the biological side of medical research. His field of specialisation is experimental and molecular cardiology. One colleague even referred to him as Nobel Prize material. Esther Lutgens (31) was already involved in research during her study. Before she graduated as a physician at the UM, she already had a PhD. "A good researcher is one who can deal with failure", she says, "because certainly in the beginning, more than half goes wrong. Then you have to try again, design new experiments."

Language Centre part of UL

The Language Centre is going to lose its independence and will become part of the University Library. The director's position will disappear. In addition, cost-effective rates will be introduced for the faculties. The latter is because the Executive Board's subsidies will be withdrawn almost completely.

The reduced rates for students and employees will not go up, because the Board wants to promote multilingualism. The Language Centre's accommodation is being reviewed. There are proposals to dispose of the teaching location on the Universiteitssingel 40, but the centre's own building on the Bouillonstraat 8 is also a point of discussion. "Having one's own building is ideal", says Hay Manders, interim director of

the Language Centre from 1 June. "But more important is that we are present at recognisable locations for students."

Employment regulations liberalised

Graduates and PhD students from countries outside the European Union who have completed their studies in the Netherlands, will have one year to find a job in the Netherlands. This used to be only three months. At the same time, the required starting salary to qualify for a residence permit has been reduced from 34 to 25 thousand euros.

The liberalisation of this regulation was based on advice by Social and Economic Council of the Netherlands (SER) and the Advisory Committee on Aliens Affairs (ACVZ). They pointed out that the former strict regulation for foreign knowledge workers was incompatible with the ambition of bringing in more higher educated people to the Netherlands.

The lower starting salary of 25 thousand euros is more in line with what graduates actually earn in practice. Foreign starters must be able to support themselves financially during the period between completing their studies and finding their first job. They cannot apply for any Dutch social security benefits.

My fabulous neighbourhood

Living with a labrador in Aachen

Employee: Nina Bisping (27),
PhD Marketing
Where: Aachen
Accommodation: apartment
How long: two years

Built on thermal springs, Aachen is a health resort and could actually have the honour of calling itself Bad (bath) Aachen. But this name is persistently rejected as the city would then no longer hold the alphabetical pole-position in any official listings. Aachen is a proud city. For over six hundred years German emperors and kings were crowned there; the coronation cathedral bears witness to this period even today.

Despite its glorious past, Nina Bisping is at first reserved when describing her hometown. Quite naturally, the city where she was born, grew up and spent most of her life no longer causes great avowals of delight from her side. However, after spending seven months in the United States, doing a traineeship in Düsseldorf, and spending a semester abroad in Switzerland, she couldn't help but come back.

More enthusiastically, Nina talks about her home, an apartment with a large balcony which she affectionately calls her "penthouse". She likes the nature and the "manageable" size of the suburb close to Aachen's centre where she has been living for two years. The only disadvantage of living in such a rural area, she says laughing, is harvest time, because that is when the tractors like to trundle noisily past her house in the middle of the night.

She shares the apartment with her boyfriend and, most importantly, her dog Noah. The latter was one of the reasons she never moved to Maastricht, not even when she was doing her bachelor in economics and business. There was simply no affordable accommodation for students 'with dog' on offer, and so Maastricht always remained solely a workplace for her. She admits that she would like to explore the city more, but unfor-

Nina Bisping Photo: Philip Driessen

tunately "a day only has 48 hours".

To do her PhD at the economics faculty in Maastricht, Nina drives to work. But she does not mind the commute: on the contrary, she even willingly extends the drive when playing "taxi service" for Noah, and devotedly chauffeurs him to his daycare-nanny every morning. The Labrador, however, is not the only reason she chose to live on the German side of the border: housing standards and quality of life are higher, while

prices are lower.

In a streak of patriotism, Nina lists Aachen's good sides. It is a young, lively student city with international flair due to its proximity to the Netherlands and Belgium. Throughout the year, many events take place such as the famous Christmas market and the CHIO, "the most popular horse-riding competition worldwide". Apart from that, not much in the way of nightlife variety is on offer. Instead, Nina

recommends the street Pontstrasse in general and a cosy Spanish tapas bar called Paella in particular for going out.

Despite its approximately 260,000 citizens, Aachen has retained the character of a small town, with the disadvantage that wherever you go, you bump into somebody you know. This Nina describes as a drawback that is "exhausting, but nice".

■ Lisa Mödl

UCM photo exhibition: pining away for home, holiday or former lover

"For all of you this is probably the umpteenth photo of a sunset. For me this is the most beautiful thing about Curacao, the place where I was born. When I see the sun sink into the sea there, I have to stop whatever I am doing. It usually takes half an hour. It gives me time to reflect on my day, my life, the choices I have made. In Maastricht nature does not force me to reflect every day, which is why this photo symbolises nostalgia for me." The words come from law student Jade Hagen. Jade is one of the students who sent in photographs for the photo competition *The object of my nostalgia*, organised by students from University College.

Last Wednesday the organisers opened an exhibition (an extra-curricular activity) of photos taken by students and a few members of staff, in the common room of the UCM building. During a tour the photographers are given the opportunity to explain their work to the audience. UCM student Julian Lurken has photographed the skyline of Maastricht. "Future nostalgia?", organiser Mario Sgarrella asks. Indeed, Julian agrees, "when I leave Maastricht, this picture will remind me of the good times I had here." There is a whole story hidden behind the photo submitted by student of molecular life sciences Liliane Jimenez from Hoorn. "This photograph shows my computer to the left with a picture of my former housemates on top, to the right you see my study books and a glass of water. The left symbolises the past: the fun

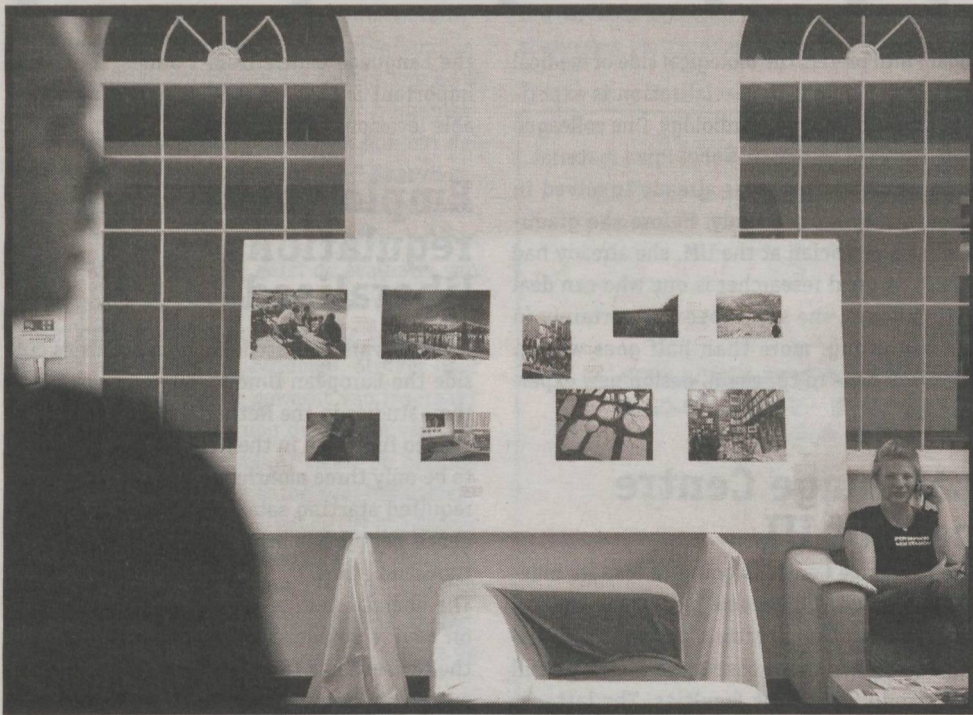

Photo: Philip Driessen

period that I had in my old student house, we laughed, played poker and partied a lot. But because I wanted to concentrate more on my study, I moved. The right symbolises the present: studying."

Several people picked up on the link between the past and the present: some edited and processed old photos to create new ones, others returned to their former holiday home, which

had since then turned into a dilapidated desolate farm.

During the next few weeks, visitors of the exhibition may select the best photo (and deposit their vote in a plastic box in the common room). The date of the prize-giving ceremony as well as the prize itself still have to be announced.

■ Irene Smeets

Cultural tip

What: *The Student Prince*, Opera
When: 5, 8 and 10 June
Where: La Bonbonnière theatre
Admission: €22.00

On average, how often does a student attend an opera? Probably not often. Maybe it has to do with the genre, but maybe it also has to do with ticket prices. *The Student Prince* is not really inexpensive either, but this opera is performed in Maastricht in English. The story dates back to 1924, when Hungarian-American composer Sigmund Romberg wrote it. It is about crown prince Karl-Franz of the imaginary German principedom of Karlsberg. Before Karl-Franz takes up the throne, he is given a year to enjoy his freedom as a student in the German city of Heidelberg. There he falls in love with Kathie, a waitress in an inn. It turns out to be an impossible love affair. *The Student Prince* is played by the amateur company Opéra Comique Maastricht, who have performed nine English and French comic operas since they were founded in 1999. Professionals are in charge of production, main roles and orchestral accompaniment. The performances on Tuesday 5 and Friday 8 June start at 20:15 hrs. Sunday 10 June the opera starts at two o'clock in the afternoon. For more information, see home.tiscali.nl/operacomique

De topdog van FHML-geneeskunde: prof Yigal Pinto

"Je moet de ruimte krijgen"

Een atletische gestalte, een vriendelijk gezicht, ontspannen omgangsvormen, geen kapsones. Hoe opmerkelijk vooral die laatste karaktertrek in zijn professie ook mag zijn, het is allemaal niet de reden dat cardioloog Yigal Pinto (41) het vaakst als toponderzoeker is vermeld door zijn collega's bij (voormalig) geneeskunde. Een paar citaten: "Laat zich niet leiden door de *mainstream*; is bezig met internationale doorbraak; kan over eigen grenzen heen kijken, geen navelstaarder". Pinto is leider van een der drie thema's bij onderzoeksschool Carim en lid van de directie.

■ *Tekst: Wammes Bos*
■ *Foto's: Philip Driessen*

- Aan de telefoon klonk je verbaasd over je uitverkiezing als 'topdog'.

"Ja, het verraste me. Niet dat ik vals bescheiden ben, ik denk wel dat ik gewaardeerd word, en ik denk ook dat ik wetenschappelijk goed ben, maar ook weer niet zó goed. Iemand als Ronald Plasterk, nu minister geworden, die vind ik echt heel goed; van wat hij kan, daar haal ik nog geen 5 procent van. Maar dit is toch leuk. Ik weet dat het geen doorwrochte *peer review* was en de uitkomst tamelijk willekeurig, maar ik vat het wel op als serieus compliment."

- Een van de respondenten schreef: Pinto heeft briljante ideeën, maar het is wel afwachten of ze iets opleveren; het kan of niets worden, of het is misschien Nobelprijsniveau.

Hij kijkt ongelovig, lacht verlegen, zegt dan: "Dat is natuurlijk het kenmerk van leuke, goede wetenschap: het idee van 'niets of de Nobelprijs', niet weten wat eruit komt. Als je een experiment doet en je kent de uitkomst al, dan is het niet spannend. Maar als je denkt: 't zou héél mooi zijn als het zus of zo zou zitten, dat is wat anders. Je hebt altijd de keuze tussen veilig of riskant onderzoek. In Carim hebben we daar discussies over, hoe risicovol je bijvoorbeeld de aio-projecten moet inrichten. Kijk, je kunt in Maastricht van alle mensen de schoenmaat, haarkleur, lengte en gewicht in kaart brengen en daar iets mee doen, daar komt altijd iets uit; niet minder waardevol hoor, maar wel minder risicovol. Voor mij is wetenschap vooral leuk als het spannend is."

Zijn onderwerp is de falende hartspier. En uiteraard tracht hij de gebaande paden te mijden. In plaats van "alle patiënten op een rij te zetten en te kijken naar gemeenschappelijkheden", kiest hij voor "de biologie erachter. Dat betekent cellen isoleren, muismodellen maken, kijken of je een cruciaal molecuul kunt vinden dat als verklikkerstof kan dienen voor een dreigend hartfalen."

Het succes van die aanpak vertaalde zich kort-

geleden in de oprichting (vanuit Carim) van een nieuw bedrijfje, in het pand van de UM-Holding, dat deze zogenoemde 'biomarkers' verder ontwikkelt en commercieel gaat exploiteren. Pinto vindt dat beter dan in het eigen lab met toepassingen bezig te zijn. Daar moet men zich op fundamenteel onderzoek richten, zegt hij.

"Dat is de corebusiness van onze groep, de experimentele en moleculaire cardiologie; ik besteed er zo'n 70 procent van mijn onderzoekstijd aan. De rest is gericht op toepassingen in de kliniek. Een van de redenen dat ik zes jaar geleden ja heb gezegd toen ze bij Carim vroegen of ik vanuit Groningen naar Maastricht wilde komen was het onderzoeksbeleid hier, dat sprak me enorm aan. Ze zochten cardiologen die onderzoek doen, je kreeg vrije ruimte. Dokters die samenwerken met biologen en biochemici, dat is heel vruchtbaar. Ik vind de combinatie van onderzoek met patiëntenzorg het mooiste wat er is. Je moet wel schipperen met je tijd, vandaar ook mijn verbazing dat

ik als 'topdog' wordt genoemd: je kunt nooit goed worden in een van tweeën, heb ik altijd gedacht. Toch zou ik nooit alleen maar onderzoek willen doen, patiëntenwerk geeft plezier en je hebt te maken met arts-assistenten, jonge dokters die je opleidt. Die sfeer wil ik niet missen."

- Ben je geneeskunde gaan studeren uit roeping, om mensen te redden?

"Nee. Mijn ouders vonden wel dat ik dokter moest worden, je kent het wel, in een joodse familie word je arts of advocaat, en ik was zelfs al ingeloot, maar uit een soort puberaal verzet ben ik Engels gaan doen, om uiteindelijk journalist te worden. Na een jaar had ik een interessant gesprek met een geneeskundestudent en toen viel alsnog het kwartje, toen ben ik geswicht. Schrijven ben ik altijd leuk blijven vinden. En belangrijk, juist ook in de wetenschap. Je moet creatief zijn, origineel, maar je moet al die briljante gedachten ook op papier kunnen zetten. Ik heb een cursus wetenschappelijk schrijven

gevolgd, en ze later ook gegeven; dan zeg ik altijd dat het eigenlijk een cursus wetenschappelijk denken is. Goed schrijven is goed denken, want wie niet helder denkt, kan het ook niet helder verwoorden. Een onderzoeker moet kunnen uitleggen waarom het nieuw en bijzonder en belangrijk is wat hij heeft gevonden. Laatst was er een artikel op ons terrein van een Amerikaanse onderzoeksgroep, die hadden iets belangrijks gevonden waar wij ook naar op zoek zijn - wij dachten al dat we het hadden gevonden, als eersten -, maar het was zo knullig opgeschreven dat dat helemaal niet opviel."

- Dus jij hebt ze daarop gewezen.

"Haha, nee natuurlijk niet, het zijn toch ook concurrenten, en het gaat niet om zoiets als een nieuw medicijn, dan zouden we het wel zeggen. Maar je ziet hier wel het belang van dergelijke dingen: wie is in staat om iets nieuws als eerste te herkennen en op een heldere manier over te brengen? Er is een Nobelprijswinnaar genees-

Yigal Pinto

om onzin te kunnen doen"

kunde geweest die niet vanwege eigen origineel onderzoek werd gelauwerd maar omdat hij uit andermans experimenten precies kon afleiden wat het lang gezochte molecuul moest zijn. Hij herkende dat als eerste, schreef het eloquent op en heeft dus terecht die Nobelprijs gekregen. Wetenschap gaat om ideeën, niet om de experimenten. Interpreteren, dat is je toegevoegde waarde als onderzoeker. Daarom moet je ook ruimte krijgen om na te denken, om onzin te doen. Alleen dan is er vernieuwing en vooruitgang mogelijk."

- Het huidige wetenschapsbeleid is anders, dat wil sturen en plannen.

"Je kunt innovatie, een werkelijke sprong, niet plannen, anders was die sprong al gemaakt. Wat je wel kunt doen is briljante mensen de ruimte

geven. Die commissies bij NWO en andere clubs, die al die projecten moeten beoordelen, die kunnen maar moeilijk succes voorspellen. Gaat iets een *Nature*-publicatie opleveren? Er zijn talloze voorbeelden waar men dat niet zag en een eigenwijze onderzoeker terecht toch doorging. De echte rampideeën halen ze eruit, dat wel. In plaats van plannen kun je beter mensen beoordelen, die hebben een verleden. Van een voetbalhooligan moet je niet te veel verwachten, maar van iemand die al iets in de research heeft laten zien wel. Dan zeg ik: laat al die projectvoorstellen maar zitten, geef iemand vanaf zijn promotie voor drie of vijf jaar geld en kijk wat eruit komt. Met de goeden ga je verder. Een soort sturing achteraf."

- Heeft je joodse achtergrond eigenlijk

invloed op je werk?

"Ik ben traditioneel opgevoed, we vierden thuis alle joodse feestdagen, dat doen we nog. En ik volg een paar voedselwetten. Ik ben getrouwd met een jodin; dat was niet gepland, maar iemand van je eigen achtergrond maakt een relatie toch makkelijker, heb ik gemerkt. Tja, zo'n joodse opvoeding, dat betekent veel debatteren, uitdagen, vragen stellen, dus dat vind je wel terug in de wetenschap. Neem Yom Kippoer, de allerbelangrijkste joodse feestdag, dan mag je echt helemaal niets, niet werken, geen geld uitgeven, ademen nog net. Joden gaan dan vragen stellen: mag je een ei eten dat op die dag is gelegd? Die kip wist tenslotte van niets. Mag je wandelen? En wat is wandelen, hoe hard loop je dan, hoe ver? Daar is ooit het antwoord op

geformuleerd dat je niet zo snel mag lopen dat het stof op je schoenen waait. Er is gewoon altijd discussie, fantastisch."

- En in je werk als dokter?

Stellig: "Actieve euthanasie: geen denken aan. Het wordt je natuurlijk gevraagd: 'Dokter, opa heeft toch geen leven meer, kunt u daar niets aan doen?' Nee, het stuit me tegen de borst, in het joodse geloof is het leven het hoogste wat er is. Niet dat ik de mensen die het wel doen veroordeel. Het is geen moord. De man die Pim Fortuyn doodschoot, die snap ik niet, dokters die meewerken aan euthanasie, dat kan ik me indenken. Maar zelf, nooit."

Op 14 juni verschijnen alle portretten in een Engelstalig special van Observant

Top vijf geneeskunde

1. Yigal Pinto
2. André Knottnerus
3. Maurits Allesie, Mat Daemen
4. Wim Burman
5. Brad Wouters, Coen Stehouwer, Onno van Schayck

Natuurlijk is het voor een deel nattevingerwerk, en natuurlijk is het arbitrair. Een 'topdog', de beste onderzoeker volgens zijn of haar collega's, is altijd een subjectieve keuze en bij de faculteit Health, Medicine and Life Sciences is die keuze helemaal moeilijk te maken. Al was het maar omdat de FHML pas recent uit een fusie is ontstaan. Om die reden hebben we voor deze serie de oorspronkelijke facultaire indeling gehandhaafd: deze keer geneeskunde, een volgende keer gezondheidswetenschappen. Maar geneeskunde is zo groot, kent zo veel verschillende groepen en instituten dat de meeste geënquêteerden uit de steekproef ternauwernood hun eigen vakgebied kunnen overzien. En dan, stelde er een, krijg je het effect dat de uitkomst alleen maar het aantal respondenten uit een bepaald gebied weerspiegelt: dat klopt, en daarom is het zo aardig dat de winnaar, Yigal Pinto, steun uit verschillende vakgroepen heeft gekregen. Want al met al blijken de medici inderdaad vooral collega's uit de eigen kring te noemen. Het gevolg: op de vraag welke onderzoekers van (inter-)nationale statuur zijn, werden zo'n 70 namen inge-

stuurd; de meesten werden maar één keer genoemd.

Er waren ook mensen die weigerden mee te doen. "De bereidheid van mensen om samen te werken is veel belangrijker dan de vraag of ze al dan niet toppers zijn", schreef iemand. Een ander, die wel een lijstje invulde, maakte de kanttekening dat "het perspectief van de individuele onderzoeker bij geneeskunde al vele jaren minder nadrukkelijk op de voorgrond stond". De eerste, de weigeraar, toonde zich overigens later een tikje ambivalent door ons alsnog succes te wensen: "Vind het namelijk wel leuk dat jullie niet naar officiële criteria kijken."

Wie zijn degenen die Pinto achter zich heeft gelaten? Huisartsgeneeskundige André Knottnerus, tevens voorzitter van de gezondheidsraad, heeft een "hele brede impact op het onderzoek in de eerste lijn".

Fysioloog Maurits Allesie is KNAW-hoogleraar en doet onderzoek "van wereldklasse, een schitterende consistente lijn"; "eminence grise van het internationale hartritimestoornisonderzoek". Ex aequo staat patholoog en Carim-directeur Mat Daemen, "op het gebied van atherosclerose een van de leiders op wereldniveau".

Vervolgens immunoloog Wim Burman, voor een der respondenten "de echte topper". Op plaats vijf ten slotte drie onderzoekers, Maastricht-hoofd Brad Wouters, hoofd interne geneeskunde Coen Stehouwer, en de wetenschappelijk co-directeur van onderzoeksinstituut Caphri, Onno van Schayck.

Rest nog te vermelden dat de verhuizing van de vakgroep Dmkep naar de faculteit der psychologie de experimenteel-psycholoog Johan Vlaeyen enigszins noodlottig is geworden. Wij hebben hem in een eerdere aflevering van topdogs onder psychologie meegeteld, maar bij geneeskunde is zijn naam toch nog relatief veelvuldig, maar helaas *hors concours*, gevallen.

Esther Lutgens, gepromoveerd voordat ze was afgestudeerd

"Aanstormend talent, gepassioneerd onderzoeker, schitterende originele publicaties. Die gaat het echt maken." De reputatie van het hoogst scorende 'aanstormende talent' bij geneeskunde, Esther Lutgens (31), had slechter kunnen zijn.

"Ik ben meteen in mijn eerste jaar geneeskunde, in 1995, al als student-assistent begonnen. Bij pathologie, met simpele labtechniekjes. Ik kwam van het katholieke gymnasium Rolduc, daar was je de hele dag bezig met van alles, Grieks, Latijn, toneel. Hier op de universiteit vond ik het saai, ik had te weinig te doen. In mijn tweede jaar, ik bestudeerde aderverkalking bij muizen, ging het zo goed dat Mat Daemen, toen nog gewoon stafid en nu directeur van Carim, vroeg: 'Waarom promoveer je hier niet op?' Als hij dat toen niet had gezegd was dat boekje er misschien nooit gekomen. Ja, met 'dat boekje' bedoel ik mijn proefschrift.

"Ik liep nog co-schappen bij oogheelkunde toen ik promoveerde, ik was nog niet afgestudeerd. Voor de promotie moest ik vrij vragen, maar dat kon dus niet want 'voor een promotie krijg je geen vrij'. Ik zeg: 'Maar het is mijn eigen promotie.' Ik heb mijn boekje moeten laten zien voor ze het geloofden.

"Ik zit nog steeds bij pathologie, heb nu twee jaar van de opleiding gedaan en ben tijdelijk gestopt om meer onderzoek te kunnen doen. Pathologen kijken naar stukjes weefsel, het is meer het onderzoekende type arts, achter de microscoop, we komen niet aan het bed. Ik vind contact met patiënten wel leuk, maar mis het geduld er voor als er weer een tachtigjarige binnenkomt die er heel lang over doet om uit te leggen wat hij of zij heeft.

"Onderzoek fascineert me, je doet iets wat niemand anders doet, je moet met nieuwe ideeën komen, daar word je toe gedwongen als je projectaanvragen schrijft. Schrijven heb ik trouwens echt moeten leren, over mijn eerste artikel deed ik een jaar, nu is dat een week. Je leert wat je fout kunt doen: veel te diep op details en op andere publicaties ingaan.

"Leuk is het niet als je een tekst van een tijdschrift terugkrijgt met de opdracht om meer experimenten te doen, of

een andere techniek te gebruiken. Potverdorie, het is toch duidelijk, denk ik dan. Maar later zie je dat je artikel er beter van wordt.

"Mijn hoofdonderwerp is aderverkalking, ik richt me op het in toom houden van de plaque die aan de binnenkant van de bloedvaten ontstaat. Die kan op termijn scheuren en zo tot stolling en eventueel dus een hartinfarct leiden. Ik kwam erachter dat je door bepaalde moleculen te remmen de plaque stabiel maakt. Dat was origineel, dacht ik, tot ik op een congres een praatje hield en na mij iemand uit Boston kwam met hetzelfde verhaal. Heel vervelend, maar uiteindelijk hebben we besloten om samen te publiceren. Want op twee plaatsen onafhankelijk van elkaar tot dezelfde uitkomst komen, beter kan eigenlijk niet. En het vasculaire wereldje is gelukkig vrij vriendschappelijk.

"Congressen zijn heel nuttig, je komt altijd met nieuwe ideeën terug. Mijn man, Tim Leiner" (eveneens als 'aanstormend talent' genoemd; red.) "is radioloog en doet net als ik veel onderzoek, die moet ook vaak naar congressen. Dat is wel druk, zeker met onze dochter van een jaar, we werken allebei fulltime, hij doet ook nog patiëntenzorg. Nee, hij zegt niet dat zijn werk belangrijker is dan het mijne, dat moet hij ook niet proberen, haha.

"Ik kom makkelijk aan 60, 70 uur per week. Dat betekent thuis bijna alle avonden lezen, artikelen typen. Ik wil wel professor worden, als je er niet voor gaat lukt het nooit. Hier in het ziekenhuis zijn maar vier vrouwelijke professoren. En ik wil ook wel een tweede kind.

"Een goede onderzoeker kan met mislukkingen omgaan. Je moet kunnen relativeren, want er gaat meer mis dan er goed gaat. Dan moet je opnieuw proberen, nieuwe experimenten opzetten. In het begin gaat zeker de helft verkeerd, later ben je beter in staat om te bepalen dat iets niet gaat lukken en wanneer je een project moet stoppen. Op de dag dat dit interview verschijnt moet ik een Vidi-aanvraag verdedigen. Als het lukt krijg ik zes ton en kan ik twee aio's en een analist aannemen. Als het niet lukt baal ik wel, maar goed, dan ga ik nieuwe projecten schrijven."

Esther Lutgens

MEDEDELINGEN

Kopij voor het Bulletin inleveren bij onderstaande contactpersonen voor het gemelde tijdstip, in de week voorafgaand aan de publicatie. Met vragen of opmerkingen kunt u daar ook terecht.

Faculty of Humanities and Sciences (vakgr./comm./studiever.):
 - Kennistechnologie: Bureau Onderwijs, Tongersestraat 6, kamer 0.001 telefoon -3883454 E-mail: k.braeken@micc.unimaas.nl, voor vrij. 12.00 uur
 - University College Maastricht: Bureau Onderwijs, Zwingelput 4, kamer 0.044 telefoon 3885470 Email: secretariat@ucm.unimaas.nl

Cultuur- en Maatschappijwetenschappen/Arts and Social Sciences: Bur. Onderwijs, Grote Gracht 90-92, tel. 3883946, e-mail: Frontoffice@fdcw.unimaas.nl voor vrij. 17.00 uur.

FdEWB (vakgr./comm./studiever.): Student Recruitment Office, Fac.Bur. Tongersestraat 53, tel. 388 3705/3941, kopij voor vrij. 12,00 uur, e-mail: publicrelations@efb.unimaas.nl

Faculty of Health, Medicine and Life Sciences:
 - FdG (vakgr./comm./studiever.): Sandra Habets, Fac.Bur. niveau 2, kamernr. N206, Uns 60, tel. 3885675, voor vrij. 12.00 uur, e-mail: Sandra.Habets@facburfdg.unimaas.nl
 - FdGW (vakgr./comm./studiever.): L. Hagens-Hoogsteder, Fac.Bur. niveau 1, UNS50, tel. 3881851, voor vrij. 12.00 uur.

Psychologie (vakgr./comm./studiever.): Yvonne Lenoir, tel. 3884123, e-mail: y.lenoir@psychology.unimaas.nl en Isabel Hikisch, tel. 3881911, e-mail: i.hikisch@psychology.unimaas.nl, Bureau Onderwijs, FdP, UNS40 Oost, voor vrijdag 12.00 uur.

FdR (vakgr./comm./studiever.): Judith Kerkhofs, Bur.Onderwijs, Lenculenstraat 26, tel. 3883003, voor vrij. 12.00 uur.

Studenten (sport)ver./studentenpastoraten: Communicatie & Relatiebeheer, Annabel Reker, Bonnefantenstraat 2, tel. 3885222 of 3885224

Instituten behorend bij een faculteit: bij bovengenoemde facultaire contactpersoon.

Agenda: Communicatie & Relatiebeheer, Annabel Reker, Bon 2, tel. 3885222 of 3885224

Berichten die niet onder een van bovenstaande categorieën vallen: Observant tel: 3883174

In deze Observant worden de pagina's van de mededelingen gebruikt voor informatie van het College van Bestuur "Universiteit Maastricht Nieuws". Dit zal ook gebeuren in de editie van 21 juni (Observant 37).

De actuele mededelingen staan op de website : www.observant.unimaas.nl

Masterclass Harvard-filosoof Michael Sandel: Meld je aan!

Discussieer mee met de befaamde Harvard-filosoof Michael Sandel over de dilemma's van genetisch manipulatie in zijn unieke masterclass 'Should we strive to create the perfect man?'

Vrijdagmiddag 7 september 2007, aula Universiteit van Tilburg.
 Georganiseerd door het Nexus Instituut ter gelegenheid van het 16e lustrum van de Universiteit van Tilburg.

Studenten krijgen ter voorbereiding een gratis door het Nexus Instituut aangeboden exemplaar van Sandels beknopte en prettig leesbare boek, *The Case against Perfection: Ethics in the Age of Genetic Engineering*. Deelname is gratis voor studenten. Meld je vóór 1 juli 2007 aan. Meer info via: www.uvt.nl/masterclass

Bezig met een interessante scriptie?

Ding dan mee naar de Nationale Scriptieprijs, die het Parool en de Universiteit van Amsterdam dit jaar voor de zeventiende keer uitloven. De hoofdprijs, 3.500 euro, is voor de scriptie die niet alleen een goed wetenschappelijk niveau heeft, maar ook als basis kan dienen voor een opmerkelijk journalistiek verhaal. De winnende scriptie krijgt, net als circa acht genomineerde werkstukken, bovendien ruime aandacht in Het Parool. De uiterste inzenddatum is 1 oktober 2007.

Kijk voor meer info op www.parool.nl/nationalescriptieprijs

Keer op keer vast aan een draad.

Mensen met een nierziekte kunnen overleven dankzij dialyse. Maar keer op keer vast aan een draad - dat is zwaar. Daarom zet de Nierstichting alles op alles voor een implanteerbare kunstnier. Deze kan voor nierpatiënten het verschil maken tussen overleven en voluit leven.

De Nierstichting steunt het onderzoek naar de implanteerbare kunstnier en naar het ontstaan van nierziekten. Met die kennis kunnen we bijdragen aan een betere toekomst voor nierpatiënten én aan een toekomst met zo min mogelijk nierziekten. Geef ook toekomst, word donateur van de Nierstichting. Dat kan al vanaf 5 euro per maand. Kijk op www.nierstichting.nl of bel 035 697 80 55.

NIERSTICHTING
 GEEFT TOEKOMST. GIRO 88.000

UNIVERSITEIT MAASTRICHT NIEUWS

Middelen vrijmaken voor onderwijs en onderzoek

Eerste besluiten Programma Stroomlijning zijn genomen

In het Strategisch Programma 2007-2010 'In het teken van talent' is afgesproken dat de Universiteit Maastricht verdere versterking wil van onderwijs, onderzoek en kennisvalorisatie. Om daarvoor middelen vrij te maken moet de ondersteunende organisatie goed worden bekeken.

Het Management Team (College van Bestuur en Decanen) is ervan overtuigd dat deze middelen voor een belangrijk deel vrijgemaakt kunnen worden binnen de eigen organisatie. De organisatiestructuur kan worden vereenvoudigd en er kan meer worden samengewerkt. Ook technische faciliteiten zoals computersystemen kunnen hierbij een rol spelen. Om een beeld te krijgen van de mogelijkheden binnen onze organisatie is het Programma Stroomlijning opgezet. Inhoudsdeskundigen onderzoeken op verschillende terreinen de organisatie op basis van 'business cases': kosten-batenanalyses waarmee afgewogen investeringsbeslissingen genomen kunnen worden.

De eerste drie business cases zijn inmiddels inhoudelijk behandeld: Huisvesting, Onderwijsondersteuning en -logistiek en Dienstverleningsovereenkomsten (DVO's). Het Management Team heeft op 23 mei de eerste plannen goedgekeurd. Op deze pagina vindt u de belangrijkste punten uit de business cases. Meer informatie vindt u op de website over het Programma Stroomlijning: www.unimaas.nl > Universiteit Maastricht > Programma Stroomlijning.

Business case Onderwijsondersteuning en -logistiek

Van vier naar vijf lesmomenten per dag

Onderwijsruimtes kunnen efficiënter worden gebruikt. Op dit moment plannen alle faculteiten hun eigen ruimtes in. Wat er binnen de eigen gebouwen leeg blijft staan, wordt vaak niet gebruikt. Als de lesuren op alle faculteiten parallel lopen, kunnen faculteiten eerst elkaars gebouwen benutten. Dit kan reeds op korte termijn resulteren in het afstoten van enkele gebouwen.

Campus management

Voor een betere planning, bijvoorbeeld voor deze verdeling van onderwijsruimten, is een nieuw computersysteem nodig. Een systeem voor de hele universiteit, zodat iedere faculteit bijvoorbeeld weet waar nog onderwijsruimte beschikbaar is. Daartoe gaat gewerkt worden met SAP Campus management.

Vijf lesmomenten

Het efficiënt plannen van onderwijsruimten is alleen mogelijk als de lesuren bij de verschillende faculteiten even lang zijn. Bij de meeste faculteiten is nu sprake van vier lesmomenten, bij de rechtenfaculteit zijn dat er vijf. Alle faculteiten gaan naar vijf lesmomenten per dag, die ieder twee uur duren. Uiteindelijk leveren deze maatregelen geld op. Er hoeven geen extra onderwijsruimtes gehuurd te worden en leegstand wordt voorkomen.

Lees ook het interview met Aalt Willem Heringa op de website Stroomlijning. www.unimaas.nl > Universiteit Maastricht > Programma Stroomlijning > Interviews

Aalt Willem Heringa, sponsor business case Onderwijsondersteuning en -logistiek:

"Als de begintijden van het onderwijs gelijklopen, kunnen we onderwijsruimtes beter benutten, waardoor we met minder ruimte toe kunnen."

Foto's: Franco Gori, Hans Patelski Stafdienst Communicatie azM, Maurice Bastings

Business case Huisvesting

Beter gebruik van bestaande ruimte

Hoe houdt de Universiteit Maastricht de stijgende huisvestingskosten onder controle? Door iedereen minder kantoorruimte te geven? Of door flexibele werkplekken? Op korte termijn kiest de universiteit voor de eerste optie: 15 vierkante meter per fte. Of flexibele werkplekken op lange termijn haalbaar zijn, wordt onderzocht.

De huisvestingskosten van de Universiteit Maastricht stijgen flink. Als het zo doorgaat, wordt er in 2010 tien procent meer aan uitgegeven. Er is nu onderzocht hoe die stijging binnen de perken kan worden gehouden.

Korte termijn

Dat kan volgens de uitkomsten van de

business case huisvesting op korte termijn het beste door het aantal vierkante meters per fte te beperken tot 15. Dat betekent dat er eerst wordt geïnventariseerd hoeveel mensen er in een gebouw kunnen werken, om vervolgens een nieuwe indeling te maken. Het is niet de bedoeling om grootscheeps te gaan verbouwen.

Persoonlijke werkplek

Op de lange termijn moet er een structurele oplossing komen: flexibele kantoorhuisvesting (waarbij wordt afgestapt van de persoonlijke werkplek) wordt daarom onderzocht. Bij de Universiteitsbibliotheek en het Informatie- en Communicatietechnologie Servicecentrum (ICTS) wordt daar op dit moment ervaring mee opgedaan.

Frits van Merode, sponsor business case Huisvesting:

"Beperking van het aantal vierkante meters betekent een enorme besparing op korte termijn."

Business case Dienstverleningsovereenkomsten

DVO's op de nullijn

Kunnen de kosten van de ondersteunende dienstverlening omlaag? Bijvoorbeeld door een basispakket aan diensten centraal aan te bieden, door meer centrale aansturing of door standaardisatie van de werkzaamheden? Dat is onderzocht in de business case DVO's (dienstverleningsovereenkomsten).

De conclusie: de hoeveelheid werk en de bijbehorende uitgaven blijven even groot.

De kosten van de servicecentra zullen dus op een andere manier in de hand moeten worden gehouden. De bedoeling is om de kosten niet te laten stijgen; de nullijn zal moeten worden aangehouden. Dat betekent bijvoorbeeld dat er in dienstverleningsovereenkomsten geen nieuwe (extra) dienstverlening mag worden opgenomen. Dat kan alleen als er oude dienstverlening voor wordt ingeleverd.

Ingrid Wijk, sponsor business case DVO's:

"Het is een verstandig besluit nu niet het dienstenpakket en de verrekening van diensten te centraliseren."

Medezeggenschap

In het Programma Stroomlijning heeft medezeggenschap een belangrijke plaats. De Universiteitsraad en het Lokaal Overleg worden optimaal geïnformeerd. Bij het voortraject van de verschillende business cases zijn de Faculteitsraden en de Universiteitsraad betrokken.

De vorm van medezeggenschap kan verschillen per business case. Dit wordt nader uitgewerkt na de inhoudelijke besluitvorming over elke case, in overleg met de betreffende medezeggenschapsorganen.

Universiteitsraad

Op 30 mei zijn de eerste drie business cases verkennend in de Universiteitsraad besproken. Het College van Bestuur beslist

op 5 juni op welke manier de verschillende cases tot uitvoering worden gebracht. Definitieve behandeling in de U-Raad vindt plaats op 20 juni.

Reorganisatie

Bij de drie business cases die nu inhoudelijk behandeld zijn, blijkt reorganisatie niet aan de orde. Bij een volgende business case is dat wellicht wel het geval. Dit betekent dan dat het BBRUM (Bestuurs- en Beheersreglement Universiteit Maastricht) en de Leidraad Organisatieverandering bij de UM van toepassing zijn. Meer hierover staat op de website Stroomlijning: www.unimaas.nl > Universiteit Maastricht > Programma Stroomlijning > Medezeggenschap

Universiteit Maastricht Nieuws is een initiatief van het College van Bestuur

Vragen over bovenstaande informatie? Mail naar communicatie@bu.unimaas.nl

MAASTRICHT UNIVERSITY NEWS

Dedicating funds to education and research

Preliminary decisions made on Streamlining Programme

In the 2007–2010 Strategic Programme 'Inspired by talent', Maastricht University outlined its commitment to further strengthen its education, research and knowledge valorisation. This requires a thorough examination of the support organisation to see where funds can be made available.

The Management Team (consisting of the Executive Board and the Deans) is convinced that these funds can be made available largely within our organisation by improving collaboration and simplifying the organisational structure. Technical facilities like computer systems can also play a part in this process. The Streamlining Programme has been set up to explore where improvements can be made in our organisation. Experts are currently investigating various areas of the organisation by carrying out cost-benefit analyses, based on business cases, to ensure balanced investment decisions.

The first three business cases – Accommodation, Education Support and Logistics, and Service Level Agreements (SLAs) – have now been handled, and the Management Team approved the first plans on 23 May. The main points from these business cases are briefly described below. For more information on the Streamlining Programme, please visit:

www.unimaas.nl > Maastricht University > Streamlining Programme

Business case: Education Support and Logistics

Moving from four to five daily time slots

Classrooms can be used more efficiently. All faculties currently schedule their own rooms and, generally speaking, empty rooms are not used by other faculties. By synchronising time slots across all faculties and sharing rooms, it would be possible to make more efficient use of classrooms and could reduce the number of buildings required.

Campus management

More efficient scheduling of classrooms will require a new computer system; one system for the university as a whole, so that every faculty knows which classrooms are available. SAP Campus Management will be used for this purpose.

Five time slots

Classrooms can only be scheduled efficiently if the time slots are the same for all faculties. Most faculties now have four time slots, with the exception of the Faculty of Law, which has five. All faculties will change to five two-hour time slots a day. This will ultimately save money because the capacity of existing facilities will be maximised and there will be no need to rent additional classrooms.

An interview with Aalt Willem Heringa (only in Dutch) is available at: www.unimaas.nl > Universiteit Maastricht > Programma Stroomlijning > Interviews

Aalt Willem Heringa, Education Support and Logistics business case sponsor

"If all teaching time slots are synchronised, we could make better use of available classrooms, and reduce the number of rooms needed."

Photos: Franco Gori, Hans Patelski azM Communications office, Maurice Bastings

Business case: Accommodation

Better use of existing office space

How can Maastricht University keep rising accommodation costs under control? By reducing office space or introducing flexible workplaces? UM has decided on the first option in the short term: 15 square meters per FTE. Whether flexible workplaces will be feasible in the long term is being investigated.

Maastricht University's accommodation costs are rising sharply. If nothing is done, accommodation costs will have increased by ten percent in 2010. Ways to curb these costs have been looked at.

Short term

According to the results of the Accommodation business case, the best short-term approach is to limit the number of square meters per FTE to 15. Occupancy numbers will have to be calculated for each building and the layout changed accordingly. This will not involve any large-scale reconstruction.

Personal workplace

In the long term a permanent solution must be found. A move from fixed, personal workplaces to flexible office accommodation is therefore being looked into. The University Library and ICT Services are currently piloting this idea.

Frits van Merode, Accommodation business case sponsor:

"Reducing the number of square meters required would mean substantial cost savings in the short term."

Business case: Service Level Agreements

Zero growth for SLAs

Can support service costs be reduced by, for example, introducing a centralised basic service package, by more centralised management, or by standardising activities? This was examined in the Service Level Agreements (SLAs) business case.

Conclusion: the amount of work and corresponding costs will remain the same. As a consequence, the costs of the service centres will have to be contained in other ways. The intention is to control costs by maintaining zero growth: no new or additional services can be offered unless other services are forfeited in return.

Ingrid Wijk, SLAs business case sponsor:

"It is a sensible decision to not centralise the service package and the settlement of services at this point."

Representation

Representation plays an important role in the Streamlining Programme. The University Council and the Local Consultative Body are being kept fully informed. The Faculty Councils and the University Council were involved in the start-up phase for the various business cases.

The form that this representation takes can differ from one business case to another. This will be worked out in greater detail after decisions have been made on each case in consultation with the representative bodies concerned.

University Council

The University Council held preliminary discussions on the first three business cases on 30 May. The Executive Board will decide how to implement these cases on 5 June. Final discussions in the University Council will take place on 20 June.

Reorganisation

A reorganisation is not applicable to these three business cases. It might, however, apply to a business case in the future. If so, this means that the Maastricht University Administrative and Management Regulations (BBRUM) and the UM Guidelines for Organisational Change would be applicable.

PAARLTJES 	€ 3,00
	€ 4,00
	€ 5,00
	€ 6,00
	€ 7,00
	€ 8,00

Per letter, leesteken of spatie een apart hokje gebruiken. Regels volschrijven tot het einde. Paarltsjes thuis invullen. Eventueel rooster kopiëren. Inleveren maandag tot en met donderdag van 09.00 tot 17.00 uur bij de redactie, **Bonnefantenstraat 2**. Vóór dinsdag 16.00 uur ingeleverde Paarltsjes verschijnen de donderdag daarop in de krant. Paarltsjes moeten contant betaald worden. Voor langere teksten geldt het advertentietarief.

WANTED: UM STUDENTS WHO ARE NOT AFRAID TO EXPRESS THEIR VIEWS IN OBSERVANT ON CURRENT TOPICS. FOR MORE INFORMATION, SEND AN E-MAIL TO WENDY.DEGENS@OBS.UNIMAAS.NL

ACADEMISCH EINDFEEST 21 juni MECC 21.30-5:00 VVK €7,50 WWW.KOKOFEESTEN.NL

T&E STUDENTENUITZENDBUREAU ZOEKT CALL-CENTRE MEDEWERKERS MET ERVARING. BEL 043-3101072

GEMOTIVEERDE KEUKENMEDEWERKERS GEZOCHT VOOR EETCAFÉ DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

2 Verschillende workshops Assessment Centers (Nederlandstalig) op 6 en 13 juni a.s. Voor meer informatie www.unimaas.nl/careerservices

Alles is Drama presents the Kitchen 13 till 16 june @Kumulustheatre www.allesisdrama.com

FRED ROMPELBERG ZOEKT VOOR ADMINISTRATIE VROUWEN FLEXIBELE TIJDEN SNEL TYPEN KENNIS OFFICE EVNT OOK ZAT ZON FREDROMPELBERG@PLANET.NL FREDROMPELBERG.COM

Goedkope gezellige borrel geven? Bel studentencafé de Uni! Nr.: 0618280639

TEXMEXFOOD.NL L'HERMITAGE ST. BERNARDUSSTR. ROMANTISCH WARM BETAALBAAR FAJTAS ENCHILLADAS NACHONACHO BUFFALOWINGS 3251777

GEZOCHT: STUDENTEN DIE NIET BANG ZIJN OM HUN MENING TE GEVEN IN OBSERVANT OVER ACTUELE ONDERWERPEN. MEER WETEN? MAIL: WENDY.DEGENS@OBS.UNIMAAS.NL

TE KOOP LUXUEUZE STADSWONING TE MAASTRICHT CENTRUM WWW.HELGERSMAKELAARS.NL

BEDIENINGSMEDEWERKERS GEZOCHT VOOR EETCAFÉ DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

Dagelijks nieuwe woonruimtes www.maaslandbeheer.nl

UW PROEFSCHRIFT, ONZE ZORG! UNIEKE VORMGEVING-SCHERPE PRIJZEN-DRUKWERKBEGELEIDING-MEDISCHE ILLUSTRATIES OP MAAT. DOEN!!! info@dlgraphics.nl 0455661193

STUDENT-ROOM; REMOVE/TRANSPORT-SERVICE; HEYOKA-TRANSPORT.FOR YOU! STUDENTS ON THE ROAD, WE HELP! ABOUT 30€! CALL: 0654688956 WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

Studentencafé DE BEURS, GEZELLIG, GROOT&GOEDKOOP! Voor al uw (afstudeer)feesten. Bel Daan:0644658255

Wil je 12,5 EURO VERDIENEN, ben je 18 of 19 jaar (m/v) en heb je VWO gedaan? Doe dan mee aan het onderzoek naar de ontwikkeling van cognitieve functies. L.Evers@np.unimaas.nl

RECHTENSTUDENT! JuroFoon heeft de ideale bijbaan. Praktijkervaring opdoen en veel bijverdienen tegelijk? Bel NU voor meer info 043-8800200

T&E STUDENTENUITZENDBUREAU ZOEKT STUDIESTOPPERS MET EEN VLOTTE BABBEL EN TECHNISCHE AFFINITET. TEL.: 043-3101072

ACADEMISCH EINDFEEST 21 juni MECC 21.30-5:00 VVK €7,50 WWW.KOKOFEESTEN.NL

INKOM 2007 zoekt Crew! Neem plaats in de organisatie van de mooiste week van het jaar! Kijk op www.INKOM.nl & Schrijf je in!

BEDIENINGSMEDEWERKERS GEZOCHT VOOR EETCAFÉ DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

Afstudeerborrel of zomaar een feest? Dat kan op de Sociëteit der MSRV Saurus Voor info 0643088308

DAMES- HERENFIETSEN VA €30 2=VOOR €50 0464495362

TEHUUR.WWW.KUSTSTUDIO.BE!

KUNDALINI YOGA MAASTRICHT WWW.YOGA-MAASTRICHT.NL 06-53749336 MA T/M VR

PAARDRIJDEN IN DE VRIJE NATUUR! TEVENS PONY- EN PAARDRIJLESSEN. MANEGE MELJER INFO 0620417152

VOOR HETZELFDE GELD STAAN DE PAARLTJES IEDERE DONDERDAG OM 12.00 UUR OOK OP INTERNET: WWW.OBSERVANT.UNIMAAS.NL

WANTED: UM STUDENTS WHO ARE NOT AFRAID TO EXPRESS THEIR VIEWS IN OBSERVANT ON CURRENT TOPICS. FOR MORE INFORMATION, SEND AN E-MAIL TO WENDY.DEGENS@OBS.UNIMAAS.NL

Heb je je rijbewijs? Ik zoek een chauffeur m/v elke woensdag van 1300-1400 uur. Bel Margo 0652676865

OP ZOEK NAAR FULLTIME WERK VOOR DE KOMENDE MAANDEN? NCR ZOEKT MAGAZIJNMEDEWERKERS!! BEL: BRAM OF DAVID: 043-3291721

OPPAS GEZOCHT 1Xp week gem., voor min. 1 jaar 043-3257436

Leuke vlotte studente gevraagd voor exclusieve damesmodezaak enkele uren en voor vakanties telefonisch reageren 0433251035

PSYCHOLOGENPRAKTIJK HARTEVELD, THERAPIE OOK IN ENGELS EN DUIJS. VOOR INFO EN AFSPRAKEN BEL: 043-3510987 TELEFONISCH SPREEKUR TUSSEN 13:30 EN 14:00 UUR

GEMOTIVEERDE KEUKENMEDEWERKERS GEZOCHT VOOR EETCAFÉ DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

T&E STUDENTENUITZENDBUREAU ZOEKT REPRESENTATIEVE PROMODAMES MET EEN VLOTTE BABBEL TEL.: 043-3101072

ACADEMISCH EINDFEEST 21 juni MECC 21.30-5:00 VVK €7,50 WWW.KOKOFEESTEN.NL

Het Landelijk Overleg Fracties zoekt een Coördinator 07-08. Wil jij je landelijk inzetten voor de universitaire medezeggenschap? Kijk op www.lofnet.nl

HUNGRY? Come and eat with the cooks from the Kitchen 13 till 16 june @Kumulustheatre info@allesisdrama.com

GEZOCHT: Studenten die na de toetsen hard willen zuipen! Kom naar studentencafé de Uni op 8&15juni vanaf 16.00 POSTTENTAMENBORRELS met radje en bier1€

FRED ROMPELBERG ZOEKT VOOR ADMINISTRATIE VROUWEN FLEXIBELE TIJDEN SNEL TYPEN KENNIS OFFICE EVNT OOK ZAT ZON FREDROMPELBERG@PLANET.NL FREDROMPELBERG.COM

STUDENTEN-VERHUIZINGEN!! VOOR ONGEVEER €30,- JE HELE TOKO VERHUISD IN/OM M'TRICHT BEL HEYOKA-TRANSPORT: 06-54-68-89-56 OF WWW.STICHTING-HEYOKA.ORG

SCRIPTIES EN VERSLAGEN printen en binden DUPLIX Sint Jacobstr 5 Maastricht t:043-3500215 www.duplix.nl

BEDIENINGSMEDEWERKERS GEZOCHT VOOR EETCAFÉ DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

Kijk voor kamers+appartementen op maaslandbeheer.nl of bel 043-3215913

BAAN OP ADVOCATENKANT. VOOR STUDENT EIND MASTERS. MAIL INFO@MAASTRICHTADVOCATEN.NL MET PUNTENLIJST

CALL CENTER AGENT OUTBOUND VOOR DE FARMACIE BRANCHE; FLEXIBELE WERKTIDJEN, MIN. 20 UUR . KIJK OP WWW.PHARMACHANNEL.NL

Studentencafé DE BEURS, GEZELLIG, GROOT&GOEDKOOP! Voor al uw (afstudeer)feesten. Bel Daan:0644658255

GEZOCHT: STUDENTEN DIE NIET BANG ZIJN OM HUN MENING TE GEVEN IN OBSERVANT OVER ACTUELE ONDERWERPEN. MEER WETEN? MAIL: WENDY.DEGENS@OBS.UNIMAAS.NL

Wil je 12,5 EURO VERDIENEN, ben je 18 of 19 jaar (m/v) en heb je VWO gedaan? Doe dan mee aan het onderzoek naar de ontwikkeling van cognitieve functies. L.Evers@np.unimaas.nl

RECHTENSTUDENT? Geïnteresseerd in een baan als juridisch adviseur? Bel nu voor meer informatie naar JuroFoon 8800200

T&E STUDENTENUITZENDBUREAU ZOEKT ERVAREN HORECA-MEDEWERKERS TEL 043-3101072

GEMOTIVEERDE KEUKENMEDEWERKERS GEZOCHT VOOR EETCAFÉ DE LANTEERN. MELD JE AAN DE BAR.

LANFESTIVAL

L A N — L O U N G E — F I L M

6-7-8 Juli 2007

rotterdamseweg 270 delft

Het lanfestival bestaat uit drie onderdelen. Een LANPARTY voor 350 gamers, een LOUNGE en 48 uur FILM in de bioscoop. Tijdens het festival wordt het eerste "Nederlandse Allround Gaming Kampioenschap 2007" gehouden. De winnaar is de beste in Quake 4, C&C Tiberium Wars en NFS Carbon samen. Overnachten kan. Deelnemen kost € 20,- en bezoekers betalen € 5,-. Schrijf je nu in!

WWW.FLAMINGDOG.NL

 XOGD OGD ICT-DIENSTEN
  E-SPORTBOND.NL
  THEME MEDIA SERVICES

Meeliften naar Wit-Rusland? kijk op

CAN I GET A RIGHT.ORG

CINEMA

La Vie en rose: dag. 21.30; wo ook 14.15

Asterix en de Vikingen: wo 14.00

Last King of Scotland: dag. (beh. za en zo) 22.00

Pan's Labyrinth: dag. 19.30; wo ook 15.00

Alariste: dag. 21.45

Salvador: dag. 19.15; wo ook 14.30

The Hoax: dag. (beh. za en zo) 19.15; za en zo 22.00; wo ook 15.15

The dead Girl: dag. 19.45

Shut up and sing: ma t/m wo 20.00

Www: what a wonderful World: do t/m zo 20.00

Flags of our Fathers: do, vr en ma 19.15

Letters from Iwo Jima: vr 22.00; za, zo, di en wo 19.15

Berlin Alexanderplatz: za en zo 13.00

MINERVA WILHELMINASINGEL 39
Tel. 043-3253565

Mr. Bean's Holiday: dag. (beh. ma en di) 19.00; do en vr ook 15.30; za en zo ook 13.45 en 16.00; wo ook 14.30

Teenage Mutant Ninja Turtles (nv): za en zo 12.45; wo 14.30

Assepoester & De Keukenprinses (nv): za en zo 13.30; wo 14.15

Bridge to Terabithia: za en zo 13.15; wo 14.15

Spiderman 3: do t/m zo 15.30, 18.45 en 21.15; ma en di 20.00; wo 14.15, 18.45 en 21.15

Fracture: dag. (beh. ma en di) 21.30; di 20.15

Haibaai: za en zo 13.15; wo 14.30

The Reaping: do t/m zo 22.05; ma en di 20.00; wo 18.45 en 19.30

Blades of Glory: dag. (beh. di) 18.45

Pirates of the Caribbean 3: At Worlds End: do en vr 14.45, 15.30, 16.45, 18.45, 20.15 en 21.15; za en zo 13.15, 14.30, 15.30, 16.45, 18.45, 20.15 en 21.15; ma t/m wo 19.30 en 20.30

Zodiac: dag. (beh. ma en di) 21.00; do t/m zo ook 15.30; ma en di 20.00

Next: do t/m zo 19.00; wo 18.15

Speelweek: 31 mei t/m 6 juni

LUMIÈRE BOGAARDENSTRAAT 40b
Tel. 043-3214080

Das Leben der Anderen: dag. 21.45; wo ook 14.45

Babel: do en ma t/m wo 21.30

Cultuur

Dansen voor het leven

Op de squashbaan gebeurde het. "We beginnen een eigen onderneming", besloten Bart Keuper en Harm-Jan Mens, twee goede vrienden, alumni van de Universiteit Maastricht en oud-dispuutsgenoten. In de vrije uren, naast hun gewone baan, zette het tweetal het bedrijf Students4Life op poten. En niet om binnen een paar jaar in een villa te wonen in een of ander exotisch oord. Integendeel. Ze steunen met Students4Life goede doelen.

Vrijdag 1 juni is het zover. Het eerste dansfeest vindt plaats in discotheek Versuz in Hasselt. De bedrijfseconomen wonen en werken in het midden van het land. Waarom dan een feest in Hasselt? "In onze studententijd zijn we een keer in die discotheek beland, een enorme en fantastische uitgaansgelegenheid en ze ligt maar zo'n

dertig kilometer van Maastricht. Veel studenten kennen de Versuz niet. Zonde."

Een heikel punt is het vervoer naar de Belgische stad, want studenten doen doorgaans alles op de fiets. "Op de avond van het feest hebben we gezorgd voor een gratis pendeldienst tussen het Maastrichtse centraal station en de discotheek." Keuper en Mens hopen op zo'n drieduizend gasten. De winst gaat naar Dance4Life en KidsRights. De eerste organisatie is twee jaar geleden opgericht om scholieren te mobiliseren in de strijd tegen hiv en aids. "Ons Students4Life is hierop gebaseerd: dansen voor het goede doel." De organisatie KidsRights geeft hulp aan kwetsbare kinderen in de hele wereld, kinderen zonder ouders, zonder onderwijs. DJ Ferry Corsten, de hoofdact van

de avond, is ambassadeur van KidsRights. Corsten is niet de minste, weet Keuper. "Hij staat op de zesde plaats in de ranglijst van alle DJ's ter wereld."

Het opzetten van het bedrijf, het plannen van het feest, het vinden van vrijwilligers: een hele waslijst voor de jonge ondernemers. Keuper, lachend: "Inderdaad, het kost heel veel tijd en eerlijk gezegd voel ik me nu wel een beetje gaar." Spijt heeft hij niet. "Het bevalt goed, we leren veel." Volgend jaar weer een dansfeest? "Hopelijk, maar dan waarschijnlijk op een andere locatie. Utrecht bijvoorbeeld."

■ Wendy Degens

Students4Life, 1 juni, 22.00-5.30 uur, Versuz Hasselt. Tickets: 15 euro. www.students4life.nl

Televisie

Radio Bergeijk goes Hilversum

"Nou, hier gebeurt het allemaal dus", zegt Toon Spoorenberg, terwijl hij naar een morsige studio wijst. Hij staat nog wat onwennig voor de camera. Zijn collega Peer van Eersel ligt nog in bed, of beter gezegd: op de bank, tussen vieze boekjes. Na ruim zeshonderd afleveringen van *Radio Bergeijk* zijn ze voor het eerst te zien op televisie. *Radio Bergeijk* is een parodie van de VPRO op lokale radiostations, gesitueerd in het Brabantse dorp Bergeijk: een benepen oord waar alcoholisme, racisme en vrouwonvriendelijkheid hoogtij vieren. De radio-uitzendingen kenmerken zich door melige reportages en onnavolgbare interviews, vaak met een knipoog naar de actualiteit, knullige jingles en merkwaardige achtergrondgeluiden (verschuivend serviesgoed? wegschietende snotjes?). Het programma trekt wekelijks zo'n honderdduizend luisteraars en verschoof van

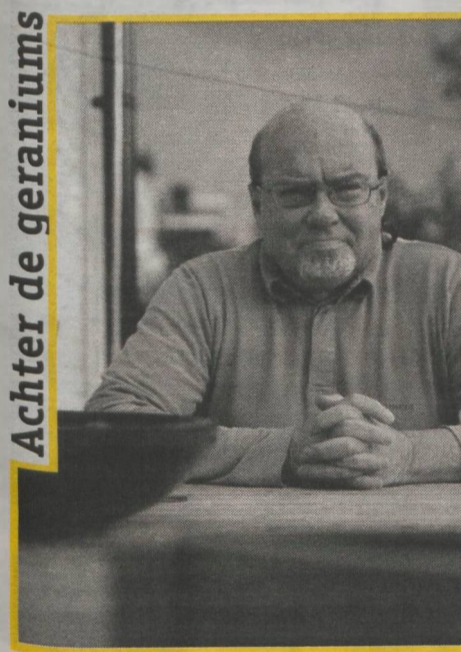
middernacht naar *prime-time*. Een televisieprogramma lijkt een logische volgende stap. Pieter Verhoeff verwerkte de dagelijkse beslommeringen van ankerman Spoorenberg (gespeeld door Pieter Bouwman) en *side-kick* Van Eersel (George van Houts) tot een achtledige docusoap: *TV Bergeijk*. Ze zien er precies zo uit als ze klinken: in smoezelige truien met scheef dichtgeknoopte jasjes en met ongekamd haar dat in pieken op hun aldoor bezwete voorhoofden kleeft. Hun gasten zijn al even weerzinwekkend. Als boerin Miet van Bommel (Annet Malherbe) komt solliciteren voor het vrouwenhoekje, begint ze prompt een verhaal over schaamlipschurft en uierzalf. De humanitair bewogen Louis Lathouwer vertelt over een kleurplatenactie die hij heeft opgezet voor kinderen die in Kabul in de gevangenis zitten. Helaas lijkt de Bergeijkse jeugd hem

betoeterd te hebben: bij de inzendingen vond hij blauwe koeien, groene schapen en paarse zonnestralen. "Kijk nu hier. Liselore, twee jaar oud. Dit heeft niets meer met kleuren en binnen de lijntjes te maken! Het is gewoon moedwillig!" Dit zijn de betere items. De stukjes waarin Loek en Luuk worden weggelachen om hun anti-pestactie op scholen of waarin bejaarden elkaar met stront insmeren, zijn eerder grof dan grappig. En de cursus 'Fietsen als het weer het toelaat' ("Als het regent op zaterdag dan fietsen we zondag") kenden we al van de radio. *TV Bergeijk* is leuk voor mensen die de radioversie nog niet kennen. Trouwe fans kunnen met de radio toe.

■ Eva de Valk

Radio Bergeijk, Radio 1, za 18.30 uur. TV Bergeijk, Nederland 3, ma 22.55 uur

Achter de geraniums

De volle rijkdom van gitaarbandjespop

Ook dit jaar ben ik weer niet naar Pinkpop geweest. En dat al voor de drieëndertigste keer sinds ik in Limburg woon. Een mooie prestatie voor een liefhebber van Status Quo en alle pokkenherrie die daarop volgde. Het dichtst ben ik Pinkpop genaderd toen ik rond 1980 enigszins bezorgd mijn dochters uitzwaaide die op de fiets afreisden naar Geleen, nog niet Landgraaf. Tenslotte stond Pinkpop bekend voor zijn luf-en-piessfeertje. Maar, eerlijk is eerlijk, ze kwamen in de late avond weer thuis. Bovendien konden ze me ook inhoudelijk weer bijhouden in alle nieuwe ontwikkelingen en varianten van wat men geheel ten onrechte wel betitelde als gitaarbandjespop. In de jaren tachtig raakte ik bij gebrek aan dagelijkse leiding van de jeugd het spoor bijster. Eén van mijn boze

dromen gaat over mijn briljante deelname aan een quizprogramma. In de laatste ronde moet ik ineens tien vragen beantwoorden over popstijlen en -bands in de jaren negentig. Weg tienduizenden euro's en eeuwige roem. Maar, lezer, hoe staat het eigenlijk met uw kennis van de oneindige veelvormigheid van zangers, groepen en genres? *Dagblad De Limburger* en het *Limburgs Dagblad* gaven een speciale festivalkrant uit ter gelegenheid van Pinkpop. De grootste vreugde schenkt daarin het hardop voorlezen van de meer dan honderd namen van de groepen die in juli in het Roskilde Festival optreden. Daarmee komt u niet weg. De krant beschrijft ook in het kort hoe de deelnemende acts op Pinkpop klinken. Ik geef er tien: puistere pubers met Britpop, instrumentale hiphop

met bleepjes en klezmer, nu-metal, zigeunerpunk, iel stemmetje op een harde partij metal, T-rex met swingende lalala meezingrefreintjes, Amerikaanse pisnichten aan de helium gaan disco, Efteling-metal, standaard indierock en the godfathers of punk. Zoek nu de juiste groepen er bij: Iggy & the Stooges, Within Temptation, The Fratellis, Gogol Bordello, C-Mon & Kypski, Arctic Monkeys, Linkin Park, Evanescence, Scissor Sisters en The Magic Numbers. Helaas ontbreekt mij de ruimte om de juiste uitslag te geven. U redt het wel!

■ Hans Philipson

Journalist en Pinkpop-verslaafde Wiel Beijer schreef *De wereld van Pinkpop*, Limburg Media Groep, 19,95 euro

Muziek

Het Pinkpop van de Pumpkins

Pinkpop zat de afgelopen jaren in een dip. *Mister Pinkpop* Jan Smeets en co experimenteerden met dance-acts om mensen te lokken, maar pas toen de Red Hot Chili Peppers verleiden jaar naar Landgraaf afreisden, raakte het festival weer eens uitverkocht. Dit jaar lukte dat weer. Terecht, want er viel veel moois te zien - én te horen.

Pinksterzondag begint rustig met de *Latin*-klanken van Gabriel Rios en de protestsongs van The Nightwatchman. Dat kan niet gezegd worden van Gogol Bordello, een *gypsy punk*-collectief dat het publiek opzweept met *Balkan beats*. Denk aan een kruising tussen Manu Chao en Roemeense straatmuzikanten. Dat de zon zowaar even doorbreekt kan alleen maar hun verdienste zijn. Iggy Pop bewijst later nog

altijd te kunnen rocken en verdient daarmee respect van het publiek, dat even het podium op mag. Dan is het fijn bijkomen met de ultieme zondagnamiddagmuziek van Ilse Delange. Het hoogtepunt komt echter op naam van Muse. Wát een fenomenale live-band is dat toch. Maandag begint een beetje vals met 30 Seconds to Mars. Gelukkig is daar snel het Australische rocktrio Wolfmother om het publiek in de regen wakker te schudden. IJzersterke band die door de overduidelijke Led Zeppelin-invloeden ook de wat oudere bezoeker aanspreekt. De Scissor Sisters lukt het vervolgens niet om iedereen aan het dansen te krijgen. De Arctic Monkeys doen dat iets beter, al lijken sommige bandleden nog in hun winterslaap. Tourmoetheid van het afgelopen seizoen misschien?

The Kooks hebben daar geen last van want met hun energieke optreden spelen ze de hele tent plat.

En dan, de afsluiter van Pinkpop 2007: de Smashing Pumpkins. In de jaren negentig was dit een van de grootste bands maar na interne twisten viel de groep uiteen. Vanavond blijkt de angst voor een reüniefiasco onterecht. Frontman Billy Corgan, gehuld in een wit gewaad, opent met *Today*, van het album *Siamese Dream* en daarna wordt het alleen maar beter. Nieuwe nummers worden afgewisseld met de klassiekers van weleer die niets aan kracht verloren hebben. Dit optreden is briljant. Het Pinkpop-publiek is gelukkig: zij waren op het juiste moment op de juiste plek.

■ Jan-Willem van Hees

Huiselijkheid

Het is zondagmiddag, pinksterzondagmiddag om precies te zijn, en ik ben huiselijk aan het doen. De was, strijken, afwassen, opruimen: allemaal dingen die zeer zeldzaam zijn in mijn leven. Een opgeruimd huis staat onderaan mijn lijst van prioriteiten. Ik stoor me niet aan zoi, totdat ik spullen niet meer terug kan vinden. Dat kan maanden duren. Dan pas ga ik opruimen. Alles in één keer, zodat ik er uiteindelijk minimaal twee vuilniszakken vol troep en drie klappers archiefmateriaal bij heb. Een week na de opruimbeurt begint mijn kamer al weer bomexplosieachtige trekken te vertonen.

Maar vandaag, pinksterzondag is het anders. Misschien is het goddelijke interventie, misschien is het gewoon een luie zondag en heb ik niks beters te doen. Hoe doen ook, ik doe huiselijk. De reden van dit alles: ik ben lief aan het doen. Ik ben namelijk niet bij mij thuis, maar bij mijn vriend. Over een uur komt hij met friet en voor die tijd wil ik alles voor elkaar hebben. Het is een tafereel dat nog uit de jager-verzamelaartijd stamt. De sterke man waagt zich in de wijde wereld en komt (hopelijk) terug met buit terwijl de vrouw thuis alles op een rijtje zet.

Toen ik vijftien was zwoer ik dat mij dat nooit zou gebeuren. Ik was hard op weg met wat foute vriendjes, kon het tij toen nog keren maar nu is het er toch echt van gekomen. De schrik slaat me om het hart, want in mijn ogen is dit de eerste stap naar een rijtjeshuis in een rustige buitenwijk, een man in een saai pak, een zoontje met een gedragsstoornis en een oliedomme dochter. Tv-series zoals Evelien maken het al niet beter. Het zal je maar overkomen dat het hoogtepunt van je dag de rotopmerking van je kind is. Ik ben tegen het jager-verzamelaar ritueel: tegen een degelijke Volkswagen, tegen de man die in het begin nog lief was maar later gewoon irritant, en tegen het wietrokende kind. En nu ben ik huiselijk aan het doen. Gewoon omdat ik lief wil zijn. Als mijn vriend thuiskomt laat ik hem wel weten dat hij nooit en te nimmer irritant moet worden, geen negen-tot-vijf baan mag hebben, en vooral niet moet dromen van een rustig leven in een rijtjes huis met moeder-de-vrouw en twee onschuldig ogende kinderen. Dan blijf ik gewoon lief doen.

Frederick Douglas Circle is een rotonde op de noordwest-hoek van Central Park. Iedere ochtend tussen 8 en 10, en iedere avond van 5 tot 7, staat daar een man of vrouw in een oranje hesje die aangeeft wanneer de auto's en voetgangers mogen doorrijden of oversteken. Het gekke is, dat de rotonde ook stoplichten heeft, dat die stoplichten prima werken, en dat ik de verkeersregelaar nog nooit iets heb zien gebaren dat tegen het verkeerslichtsignaal in ging. Wanneer ik naar de bank ga om te pinnen, word ik verwelkomd door een man die bij de deur staat en me de rij voor de loketten wijst: twee meter verderop.

De drogisterij heeft een loket met een mevrouw

die je om advies kan vragen; om erachter te komen in welk schap bepaalde producten staan, is er weer een andere werknemer. Laatstgenoemde kan je geen advies geven; en de adviesmevrouw heeft geen idee van de winkelinrichting. In een gemiddeld restaurant zijn de werknemers onderverdeeld in *hosts* (die je je tafel wijzen), *waiters* (die je bestelling opnemen), *buzzers* (die je bestelling brengen), *water boys* (die je waterglas bijvullen), en Mexicanen die de tafel afruimen. Een *waiter* om water vragen of een *buzzer* om extra mayonaise brengt het systeem volledig in de war.

Iedere supermarktkassa heeft standaard een oud mannetje of vrouwtje dat je boodschappen voor

je in plastic tassen doet - wie geen onbegrip en paniek wil zaaien, laat zijn linnen *shopper* beter thuis.

Sociale zekerheid bestaat hier amper en misschien is het daarom dat er allerlei baantjes zijn die volledig overbodig lijken. Niets op tegen - maar het gevolg is wel dat alles zo gedifferentieerd raakt dat niemand nog het overzicht heeft. Niet in de drogisterij, niet op het postkantoor, niet in de horeca.

Tweede gevolg is dat je er als klant ontzettend lui van wordt - toen ik vorige week op Penn Station was en niet wist welk perron ik moest hebben, nam ik de moeite al niet eens meer om op de bordes te kijken. Midden in de vertrekhal bleef ik stil staan, zette mijn blik op verward, en binnen twee seconden kwam er een Amtrak-medewerker aangesneld: "Can I help you, miss?"

Wanneer geen enkele werknemer het volledige plaatje nog kan overzien, en wanneer elke *customer* alle reden tot oplettendheid uit handen wordt genomen, hoeveel blijft er dan nog over van de Amerikaanse mythe van ondernemingszin en initiatief? Hoe individualistisch is een cultuur waarin iedereen van iedereen afhankelijk wordt gemaakt? Waarin alles, van de nagellak tot de was tot het koken, wordt uitbesteed aan onderbetaalde Mexicanen? Het is vast geen gemakzucht die krantenjongens in miljonairs verandert, maar gemakzucht is precies waartoe je hier wordt aangemoedigd.

Het is dat ik nog niemand tegenkwam aan wie ik het nadenken kon overdragen - anders had ik deze paradox vast al opgelost.

■ Lynn Berger

Witschge wandelt

Foto: Loraine Bodewes

Onze VVV-gids steekt kordaat haar witte papiertje omhoog en de gehele stoet komt tot stilstand. Een Belg, wat gezinnetjes en een vrouw met een teckel. De gids wrijft in haar handen, "kijk, daar is het verdrag van Maastricht getekend, wij noemen dat gebouw altijd de grote slagroomtaarten, ja, de grote slagroomtaarten". Haar aanmoedigende glimlach maakt het de anderen onmogelijk hun gezicht in de plooi te houden. Her en der flitst een camera. Het is pinksterzondag en het Maastrichts toerisme leeft op. De stadswandeling is volgeboekt. Ik drentel vrolijk achter het 'oeh' en 'aah'-ende groepje toeristen aan.

Onze gids, in lange regenjas en - uiteraard - met paraplu geeft al vijftien jaar rondleidingen. Vandaag heeft ze een makkelijke dag. Zelfs de twee jongetjes van een jaar of tien zeuren niet. Sterker nog, ze lijken te strijden om de aandacht van het Maastrichtse dametje door al haar vragen vol overtuiging te beantwoorden. "Weet jij het verschil tussen een romaanse en een gotische kerk?", vraagt ze de jongste als we stilstaan voor de Onze Lieve Vrouwebasiliek. Natuurlijk weet de tienjarige telg het verschil, "romaanse kerken zijn plat en gotische hebben veel beeldjes". Bijna, wel dichtbij. "En weet jij wat een kapittel is?", vraagt ze de oudste. Hij knikt ijverig, maar houdt dan zijn mond. Zijn broertje heeft deze slag gewonnen.

Helaas is het niet altijd zo makkelijk een groep anderhalf uur lang de stad door te loodsen, maar in haar vijftien jaar heeft deze gids de moed pas één keer opgegeven. "Drie weken geleden moest ik een groep studenten van een managementopleiding rondleiden, allemaal een jaar of zeventien,

achtien", vertelt ze fronsend, "dat was schandalig, ze toonden absolute desinteresse en waren kwaad over het feit dat hun leraren op het belangrijke idee waren gekomen een stadswandeling te gaan doen. Toen heb ik gezegd: bekijk het maar, ja, bekijk het maar". Gelukkig is haar enthousiasme er niet minder op geworden. "Ik vind het heerlijk om te lopen", zegt ze terwijl de lieflijke glimlach terugkeert, "heerlijk, ja, dus nu doe ik het bijna elke dag".

We staan ondertussen bij de Grote Looiersstraat. "Mensen konden hier vroeger hun plasjes verkopen aan de leerlooiers", legt ze uit, "maar om meer te verdienen deden veel mensen water bij hun plasjes, en weet je wat er toen gebeurde?" Zelfs de twee jongetjes blijven stil. "Toen werden er mensen aangesteld om plasjes te proeven, ja, om plasjes te proeven." Het is te merken dat onze gids haar taalgebruik aanpast aan onze jeugdige vrienden en het duurt even voordat de hele groep snapt wat ze nou eigenlijk bedoelt met de "lieve sociale dametjes" van Maastricht. De stoet komt aan op het Vrijthof en neemt afscheid van onze gids. Als uitsmijter vertelt ze me over de wandeling die haar in die vijftien jaar het beste is bijgebleven. "Ik heb één keer een wandeling gedaan met een blind stel", begint ze enthousiast, "ze stelden heel veel vragen en aan het eind waren hun handen helemaal blauw, omdat ze overal aan wilden voelen". Met toegeknepen ogen kijkt ze glimlachend omhoog. "Dat vond ik heel bijzonder. Ja, dat was mijn mooiste wandeling."

■ Loes Witschge